

www.gnanam.info
www.gnanam.lk

நவம்பர் 2023

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 282

விலை :
ரூபா 100/=

பகிர்தலின் மூலம் விரிவுப் ஆழமும் பெறவது ஞானம் !

ஒள:24
கூர்:06
282

பரிதவி மூலம் வீரவும் ஜமமும் பெறுவது ஞானம்!

வள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருவெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்ற நல்லரைத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☎ 0094-11-2362862
இணையம் ☎ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☎ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☎ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்த
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☉ **கவிதைகள்**
 - செ. சுதர்சன் 06
 - சண்முகபாரதி 17
 - வதிரி சி. ரவீந்திரன் 19
 - ஜெஸிமா ஹமீட் 20
 - செல்லையா சுப்ரமணியம் 32
 - சமரபாகு சீனா உதயகுமார் 39
- ☉ **சிறுகதைகள்**
 - கீதா கணேஷ் 03
 - கபிலகுமார காலிங்க - மலரன்பன் 14
(மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை)
 - ஆசி. கந்தராஜா 22
 - பவானி சிவகுமாரன் 26
 - இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் 33
- ☉ **கட்டுரைகள்**
 - பேராசிரியர் செ. யோகராசா 07
 - தம்பிலுவில் ஜெகா 09
 - நாட்டியகலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் 10
 - வாகரைவாணன் 24
 - வே. துஷாந்தினி 29
 - ஞா.பா.
- ☉ **பத்தி**
 - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 36
- ☉ **சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
 - கே. பொன்னுத்துரை 38

ஆசிரியர் பக்கம்

இனத்துவெஷம் பேசும் அம்பிட்டிய தேரர் வ்டயத்தல்
நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மட்டக்களப்பு மங்களராமய விஹாராதிபதி அம்பிட்டியே சமணரத்தின தேரர் “தெற்கிலுள்ள தமிழர்களை துண்டு துண்டாக வெட்டுவேன்” என்று சில தினங்களுக்கு முன்னர் பகிரங்கமாக அச்சுறுத்தல் விடுத்திருந்தார். நடுவீதியில் நின்று கொண்டு சமணரத்தின தேரர், தெற்கில் வாழும் தமிழ்மக்களை அச்சுறுத்தும் வகையில் இந்த எச்சரிக்கையை விடுத்திருந்தார். அவர் இவ்வாறு தொடர்ச்சியாக இனங்களுக்கிடையே முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் வகையில் கருத்துகளை வெளியிட்டு வருகிறார்.

அம்பிட்டிய சமணரத்தின தேரரின் விகாரையை நடத்துவதற்கு இராணுவம் உதவுகிறது. இராணுவம் இவருக்கு சோறாக்கி சாப்பாடு போடுகிறது. இவ்வாறு மக்களின் வரிப்பணத்தில் சாப்பிடும் இவர் பல ஆண்டுகளாகவே இப்படி துவேசமாகப் பேசிவருகிறார்.

இவர் வெளியிட்டுள்ள கருத்து சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச சமவாய சட்டத்தின் கீழ் தட்டகைக்குரிய குற்றமாகும் எனச் சட்ட வல்லுனர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

எமது நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு எதிராக பௌத்த சிங்கள பேரினவாத தரப்புகள் திட்டமிட்ட வகையில் தமது செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. வட கிழக்கைப் பொறுத்த வரையில் தொல்பொருள் ஆய்வு என்ற பெயரில் தமிழர்களது பூர்வீக நிலங்கள் சுவீகரிக்கப்படுகின்றன. சிறுபான்மையின மக்களின் இனப்பரம்பலை இல்லாதொழிக்கும் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த முன்னெடுப்புகளில் சில பௌத்த தேரர்களும் முன்னணிவகித்து வருகின்றனர். அத்தகையவர்களில் ஒருவராகவே அம்பிட்டியே சமண ரத்தின தேரரும் திகழ்ந்து வருகிறார்.

நாட்டில் இனவாதத்தையும் மதவாதத்தையும் பரப்பி சிறுபான்மை மக்கள் தொடர்பில் பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தி முரண்பாடுகளை தோற்றுவிக்கும் வகையிலே இத்தகையவர்களது செயற்பாடுகள் அமைந்திருக்கின்றன. இனங்களுக்கிடையே முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்தும் வகையில் செயற்படுபவர்கள் நிச்சயமாகக் கைது செய்யப்பட வேண்டும்.

தேரருக்கு எதிராக பல்வேறு தரப்பினரும் முறைப்பாடுகளைத் தெரிவித்திருக்கின்றனர். பொலிஸ் நிலையத்திலும் குற்றப்புலனாய்வுத் திணைக்களத்திடமும் இத்தகைய முறைப்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கை அமுலாக்குவதற்கும் அமைதியைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கும் உரிய நடவடிக்கைகள் பாரபட்சமின்றி முன் எடுக்கப்படும் என மக்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

இன்னொரு வ(லி)ழி

கீதா கணேஷ்

“மூன்று மாதங்களாகிவிட்டன. நீங்கள் எந்த வேலையிலும் இணைந்து கொள்ளலாம்” என்று வைத்தியர் கூறியிருந்தாலும் அவள் உடல்நிலை இடங்கொடுப்பதாயில்லை. எங்கும் அப்பிக்கிடக்கும் இயலாமையை அப்படியே உரித்தெடுக்க வேண்டும் போல் இருந்தது. ஏதோவொரு ஆறுதலுக்கும் அணைவுக்கும் உள்ளம் ஏங்கிக் கொண்டிருப்பதை அவள் உணரத்தலைப்பட்டாள்.

நேற்றுத்தான் இறுதி ஊசி போட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பியிருந்தாள். உடலில் எந்தவித மாறுதலும் இல்லை. எப்படி மாறும்? எல்லா வலிகளையும் ஊசியும் மருந்தும் குணப்படுத்தக் கூடியவையாயின் உணர்வுகளும் பாசமும் எதற்கு?

Rock-a-bye baby
On the tree tops,
When the wind blows

மன ஆறுதலுக்கான ஒத்தடமாக இப்பாடலை ஓலிக்கவிட்டுச் செவிமடுத்தாலும் அந்த உதைப்பு, நடனம் எதுவுமே இன்றி வெறுமை ஊற்றெடுத்துக்கொண்டிருந்தது.

வயிற்றைக் கிழித்து எடுத்த காயங்களை, உள விம்மல்களை ஆற்றுப்படுத்தும் அணைப்பு

பாலூட்டும் போதான பிஞ்சு உதடுகளின் ஸ்பரிசும் பூப்பாதங்களின் உதைப்பு, பிஞ்சுகளின் அழுக்கையில் மலரும் தாய்மையின் சிரிப்பு, மனைவியின் தாய்மையில் தாயாகும் இணையர் இத்தனையும் நிறைந்த ஆற்றுப்படுத்தல் மாத்திரைகளின் முன் ஊசியும் மருந்து வில்லைகளும் காலாவதியாகிவிட்டிருப்பதை அவள் மட்டுமே உணர்வாள்.

பிரசவத்தின் பின்னான மூன்று மாதங்கள் கடந்தும் மாறாத இடுப்பு வலியும் மார்க்க வலியும் அவளுக்கு.

வைத்தியசாலைத் தாதியின் ஆறுதல் வார்த்தைகளே அவளை சிறிது தேற்றியிருந்தன.

ஆனாலும் அவள் வெறுமையையே உணர்ந்தாள். ஏதோவொரு பேதலித்த தன்மை அவளைச் சுற்றி நிற்பதாய் உணர்கிறாள். பணத்திற்கான ஒப்பந்தம் உணர்வுகளுடன் கலப்புற்று இத்தனை வலிகளைத் தருமென அவள் மட்டுமல்ல யாருமே உணர்ந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. எல்லாவற்றினதும் நிறைவைத் தரும் குழந்தைப் பேற்றைப் பெற்று வெறுமை யாகப் பணத்துடன் திரும்புதல் என்பதை வார்த்தைகளால் வரையறுக்க முடியாதிருந்தது. ஆனால் அது நடந்தேறிற்று.

2^{ஆம்} பரிசு

ஞானம்
கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்த
சிறுகதைப் போட்டி 2023

குழந்தை பூமிப்பந்தில் கால் பதிப்பதற்குரிய நேரமும் திகதியும் பார்த்தாகிவிட்டது. பெற்றோருக்குப் பொருத்தமானதும் பிள்ளைக்கு அதிஷ்டமானதுமான திகதியில் பிள்ளை ஜனிக்கவேண்டுமாம்.

எங்களுக்கு ஆண் குழந்தை பிறக்கப் போகின்றது, யாரைப் போல இருக்கும்?, குழந்தைக்கு என்ன பெயர் வைப்பது?, குழந்தைக்குப் பொருத்தமான உடைகள் வாங்குவது என்ற எதிர்பார்ப்புக்கள் எதுவும் இன்றி குழந்தையின் பிரசவிப்புக்காக வைத்தியசாலையில் ஆஜராகுவது மட்டுமே அவளது கருமமாக இருந்தது.

பிரசவிக்கப்பட்ட குழந்தையை கண்ணில் வைக்க கண்ணாடிக் கதவருகே எட்டிப்பார்த்தபடி ஆவலோடு காத்து நிற்கும் உறவுகள், பல்வகை இனிப்புகளின் பரிமாறல்கள் என எல்லாமே உறை நிலையில்.

ஆனால் பிரசவிப்பு மட்டும் நூறுவீதம் சாத்தியப்பாடாகியிருந்தது.

குழந்தையைத் தாங்கும் ஓர் உயிரி என்ற நிலையில் மட்டுமே அவளது ஆரோக்கியம் வேண்டப்பட்டது.

பத்துமாதம் சுமந்த வலியைச் சுகமாக மாற்றும் சிசுவின் முதல் அழகையைக் கூட செவிமடுக்கும் அவகாசம் இன்றி அவளிடமிருந்து பறிக்கப்படும் என்பதை அவளே அறிந்திருப்பாளோ என்னவோ இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு உடன்பட்டுக் கொண்டாள்.

ஆம், உணர்வுகளுடன் பின்னிப்பிணைந்த எந்தவிதமான எதிர்பார்ப்புகளுமின்றி பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வெளியேறிவிட வேண்டும்.

எந்தவிதத்திலும் பெற்றோரை அறியவோ பார்க்கவோ முயற்சிக்கக் கூடாத ஒப்பந்தம் முகமறியா முகவரிகளுடனான ஒப்பந்தம்.

அவர்கள் சொன்ன அத்தனைக்கும் உடன்பட்ட ஒப்பந்தமே இது!

❖❖❖

பெல்ஷியா தன் பதினைந்து வயதேயான மகளை பள்ளி விடுதியில் இணைத்து விட்டு வேலைதேடி நகர்ப்புறம் வந்த சாதாரண பெண்தான். ஒருவருடத்திற்குள் வாங்கிய கடனை மீள ஒப்படைத்து தனக்கும் தன்னை நம்பி வாழும் ஒரே மகளுக்குமான வாழ்கையை கொண்டாட்டமாக இல்லாவிட்டாலும் சாதாரணமாகவேனும் வாழ்ந்து, அவளைக் கல்வி மூலமாக உயர்த்தி விடவேண்டும் என்கின்ற உந்துதல்.

மனதில் வரித்து விட்டாள் இனி அவள் இறக்கை விரித்த பறவைதான். கடனோடு பெண்பிள்ளையையும் வைத்துக்கொண்டு அமைதியாக வாழமுடியாத நிலை வரும் என்பதை இத்தனை கால கெடுபிடியிலும் உணர்ந்துதான் புறப்பட்டாள்.

அவளுக்கே தெரிந்திருக்கவில்லை இப்படி ஒரு வேலை வாய்ப்பு அல்லது ஒப்பந்தம் தனக்குக் காத்திருக்குமென்று.

பெல்ஷியா தான் சுயமாக வாழ்வதற்குரிய கல்வியறிவோடு இருபது வயதில் குடும்ப வாழ்வில் இணைந்து அழகிய பெண்குழந்தைக்குத் தாயானவள். கூலித்தொழிலாளியான கணவனை இழந்து கைம்பெண்ணாகி மீண்டும் தாயாகியிருக்கும் அதிசயம் அவளுக்கு மட்டுமே நிகழ்ந்திருப்பதாக இருந்தது. நம்பித்தான் ஆக வேண்டும். அதுவும் இரட்டைக் குழந்தைகளைப்

பிரசவித்துக் கொடுத்து வீடு திரும்பியிருக்கிறாள். மருத்துவத் தேவைகளின் போது அவளுக்குரிய வைத்தியரை நாடலாம் என்ற அறிவுறுத்தலில் அவள் விடுவிக்கப்பட்டு வீடு வந்து சேர்ந்தாள். அவளது கிராமத்தில் அவளைப் பற்றி யாரும் ஆராயப் போவதில்லை,

ஆனாலும் தன் மகளின் எதிர்காலம் கருதி, தாய்மையடைந்த பத்து மாதங்களும் ஊருக்குத் தலை காட்டுவதையோ மகளைச் சென்று பார்ப்பதையோ தவிர்த்திருந்தாள்.

பள்ளி விடுமுறைக்குக் கூட அவள் மகள் தாயைப்பார்க்க முடியாதவாறு தனது விடுமுறையின்மையை அழுத்திக் கூறி தவிர்ந்து வந்தாள்.

பள்ளி விடுதியாகையால் தொலைபேசி உரையாடலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தமை பெல்ஷியாவின் வைத்திய அறிவுறுத்தல் களுக்கும் இடையூறின்றி இருந்தது.

குழந்தைகளை இரட்டையர்களாகப் பிரசவித்துக் கொடுப்பது அவளுக்கு எதிர்பாராத தாகவும் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தாலும் ஒருவித பதற்ற நிலைக்கு உட்பட்டிருந்தவளை வைத்தியரின் தீவிர கண்காணிப்பும் அறிவுறுத்தல்களும் திருப்திப்படுத்தியிருந்தன.

அத்தனை கரிசனை கண்காணிப்பு குழந்தையின் அசைவுகள் வளர்ச்சி என ஒவ்வொன்றும் நுணுக்கமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு தாயின் ஆரோக்கியமும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

கிட்டத்தட்ட தன்னை ஒரு தங்கப் பல்லக்கில் சுமக்கிறார்கள் என்ற மிதப்பு.

Rock-a-bye baby
On the tree tops,
When the wind blows

கருவறைக் குழந்தைகளின் அசைவை அவள் விரும்பும் போதெல்லாம் மெல்லிய ஓசையில் ஒலிக்கும் பாடல் பற்றி அவளுக்கும் சிசுக்களுக்கும் மட்டுமே தெரிந்திருந்தது.

தனிமையில் அவர்களுடன் உரையாடுவாள் அவர்கள் மென்பாதங்களின் உதைப்பால் பதில் சொல்லுவார்கள் அவர்களின் மெல்லுதட்டுச் சிரிப்பு, வாஞ்சையுடன் பார்க்கத் துடிக்கும் முகங்களை கற்பிதம் செய்து பார்ப்பாள். எல்லாமே இந்த கருவறையில் தாங்கும்வரைதான். அடுத்த நொடி வெறுமையாய் வெளியேறுவதை அவளால் எண்ணிப்பார்க்க முடியாதிருந்தது. ஆனாலும் சாத்தியமாயிற்று.

தாய்க்கும் சிசுவுக்கும் மருந்தாகும் தாய்ப்பாலை மருந்தால் கரைத்துவிடும் ஒப்பந்தத்திற்குத் தள்ளப்பட்ட நிலையை யாருடன் பகிர்வது?

அருகில் நின்று தலையைத்தடவி ஆசுவாசப்படுத்தும் கணவனின் தொடுகை குழந்தை பிரசவிப்புக்குப் பின்னரான பராமரிப்பு, மன அழுத்தம், எல்லாத் துன்பங்களையும் மறக்

கடிக்கச் செய்யும் குதலைமொழி எல்லாமே அவளுள் மாறி மாறி ஆட்கொண்டபோதிலும் குழந்தைக்காகத் தவமிருக்கும் பெற்றோருக்குத் தான் செய்யும் உபகாரம் இவை எவற்றுக்கும் ஈடாகாது என்ற நிலையிலேயே ஒப்புதல் கொடுத்தாள். ஆனாலும் மேலெழும் உணர்வுகளைப் பூட்டிவைத்து விட முடியாதிருந்தது.

அவளுக்கு வேண்டிய உணவு, உடை, தேவையானபோது பணம் என அவள் பத்து மாதங்களும் முழுமையாகக் காப்புறுதி செய்யப்பட்டிருந்தாள். விடுதியில் தங்கியிருந்து படிக்கும் மகளுக்குத் தேவையானவற்றையும் வைத்தியர் ஊடாக அவ்வப்போது செய்து வந்தாள். எந்த நிலையிலும் அவள் ஆழ்ந்த சிந்திப்பிற்குள் தள்ளப்படக்கூடாதென்பதில் குழந்தையின் பெற்றோரும் வைத்தியரும் உறுதியாகச் செயற்பட்டமை அவளைத் தங்கப் பல்லக்கில் சுமந்ததன் மூலம் தெளிவாயிற்று.

ஆற்றாமையின் விளிம்பில் நின்றவள், ஒரு வருடத்திற்குள் கடனை ஒப்படைத்து, அவர்களது குழந்தைத் தேவையையும் பூர்த்தி செய்த பெருமிதம் இருபக்க இன்மைகளை இல்லாமல் செய்து இருப்பினை நிலை பெறச் செய்த சீமாட்டியாய் அவள் வலம் வந்தாள்.

தனக்கென்றொரு வேலையில் இணைந்து தன்னைத் தானே உள ஆற்றுப்படுத்த தீர்மானித்தவளாய்...

வேலை வாய்ப்பு பகுதியில் அவள் கண்கள் படர்ந்தன...

ஆடையகம் ஒன்றிற்கு “பெண்கள் தேவை” “வயோதிபத் தாயைப் பராமரிப்பதற்கு ஏற்ற பெண் தேவை, தகுந்த சம்பளம் வழங்கப்படும்.”

“உயர்பதவியிலிருக்கும் பெற்றோரின் மூன்று மாதங்கள் நிரம்பிய இரட்டைக் குழந்தைகளை அன்புடன் பராமரிப்பதற்குரிய பெண்ணை பெற்றோர் எதிர்பார்க்கின்றனர். தங்குமிட வசதி, தகுந்த சம்பளம் என்பன வழங்கப்படும்.” என்ற விளம்பரம் முந்திக்கொண்டு வந்து நின்றதை அவள் நம்பமுடியாது மீண்டும் மீண்டும் வாசித்தபோது,

Rock-a-bye baby
On the tree tops,
When the wind blows”

பாடல் ஏன் ஒலித்தது என்று அவளுக்கு மட்டுமே விளங்கிற்று.

கடலலை சூழும் மீழக்
கண்மகழ் ஈழ நாட்டில்...
தடல்புட லாக நாளும்
தளைத்தரும் செய்த் பாரும்!
மடல்து உமக்கே என்று
மனத்தை வைத்தோர் செய்த்
விலதே கருமம் ஆகும்!
வருகறேன்! வருப்புக் கேளும்...!

நீத்யை வேண்டி நீளும்
நீமத் வேண்டி நீயத்தல்
பாதியும் வேண்டி பண்பல்
பன்திதுள் தானும் பாரல்
ஒத்யும் வேண்டி ஒளியாம்
ஒற்றுமை வேண்டி எல்லாம்
நாத்யாய்ப் போகும் நாடே...
நாமுள்ள ஈழ நாடாம்...!

புத்தரும் வந்தார் என்றோம்!
புன்தனாம் காந்த் கூட...
இத்தரை மத்த்தார் என்றோம்!
ஈடினை இல்லாத் தாகூர்
இத்தனம் வந்தார் என்றோம்!
ஆய்னும். நாட்டில் நீத்
நீத்தமும் சாதல் எண்ணி
நிலம்தை நீங்கக் கண்டோம்!

மாவல் பாயும் நாட்டில்
மத்ப்புடன் உள்ளோம் என்றா
ஆவலாய்ச் சொல்வோம்? ஐயோ!
அவத்யும். அழ்செய் வர்ப்யும்,
பாவமாய் வளைந்து பாட்டின்
வர்ப்யதல் கூட வர்ப்கள்...
தாவலாம் என்றே நாமும்
தப்பியே ஓட்டம் கண்டோம்...!

ஆட்சியல் இருப்போர் எங்கள்
ஆவ்யை உண்ணலானார்!
நீட்சியாய்... நீத் இல்லா
நிலமையல் தள்ளலானார்!
காட்சிகள் தீர்ந்து காலை
கனியமே என்றிருந்தோம்!
மீட்சியே இல்லை என்று
மீள்கறோம் மண்களை விட்டே!

நீ வ நா டு ப த் து

துவக்கது கடலாய்ச் சூழ்ந்த
துயர்மல் ஈழ நாட்டில்
பவச்சுர மலைகள் ஓங்க்
பயந்தரு ஈழ நாட்டில்
உவப்பதாய் ஏதும் இல்லை...!
உயர்ந்ததோர் மகழ்ச்ச் இல்லை...!
தவத்தரு மண்ணும் போச்சே...!
தப்பலே வழியும் ஆச்சே...!

இங்கொரு மலையல்ல... நல்ல
ஈசனின் பாதம் என்றோம்!
அங்கொரு எழ்க்கணற்றல்...
“அற்புதம்” , “ஆஹா” என்றோம்!
உங்கொரு குகையல் ஊர்ந்தால்...
உள்ளையர் இருளை என்றோம்!
எங்குமே ஏங்கக் கொண்டு
ஏதல்பு யிரை ஆனோம்!

நீத்யை பத்யும் நாட்டின்
நீத்யின் பத்யும் போன,
சேத்கள் கேட்டோம்! அன்று
செய்வது தெரியா ஓடும்
பேத்யைக் குடித்தவர் போல்
பேதையர் ஆக நீன்றோம்!
வீத்கள் தோறும் ஏசும்
வருப்பலா நாட்டை விட்டோம்!

பத்யை என்றே கூவ்
பதுக்கிய கோழி தன்னை
கெத்யதுவாக முட்டை
கேட்டுமே போடக் கெஞ்சும்
வத்யதுவாக எங்கள்
வருப்பமும் நீளலாச்சு...
கத்யது கடலைத் தாண்டும்
கனவுமே வழியென் றாச்சு!

இலங்கையே அழியும் என்று
இலங்கன் முன்பே சென்றான்!
கலங்கியே நீற்ற சீதை
காதலன் வருவான் என்றான்!
வலங்கனைப் பூட்டு முன்பே
வருப்புடன் நாட்டை நீங்க்
நலங்களை இல்லை என்று
நாமுமே வட்டையும் கொண்டோம்!

- செ. சுகாசனி

மஹாகவியின் அறியப்படாத கவிதை நூல் 'பொருள் நூறு'

பேராசிரியர்
செ. யோகராசா

ஈழத்து நவீன கவிதை முன்னோடியாக மட்டுமன்றி தமிழ்நவீன கவிதை முன்னோடியாகவும் அறியப்பட்ட மஹாகவி தமது 'பொருள் நூறு' நூலாடாக, அறியப்படாத -முக்கியமான இன்னொரு கவிதை முகத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்!

அன்னாரது 'பொருள் நூறு' என்ற மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நூலின் தலைப்பினை 'நூறு பொருள்கள்' பற்றிப் பாடப்பட்ட நூல் என்று ஆர்வலர் ஒருவர் கருதக் கூடும். நூறு பொருள்களைத் தலைப்பு உள்ளடக்கியிருப்பது உண்மைதான்! எனினும் பேசப்படும் அத்தகைய பொருள்களுக்கு பல அர்த்தங்கள் உள்ளன என்று கருதுவதே பொருத்தமானது.

நூறு 'பொருள்'களும் எவையெனில் நாளாந்தம் காண்கின்ற பொருள்களாக உள்ளனவே அவை. உ-ம்: ஆணி, கார், காப்பு, பந்து, தோசை முதலியன.. ஒருசில கேள்வி ஞானம் சார்ந்தவை: உ-ம்: ஏவுகணை

மேற் கூறியவற்றை நோக்கும் போது, 'மின்னல்' 'மழை' 'முகில்' பற்றிப்பாடவேண்டாம் என்று பாடிய மஹாகவியா இப்படியும் பாடியிருக்கிறார் என்று வியப்பு ஏற்படக்கூடும், உண்மை அதுவன்று.

முற்குறிப்பிட்ட பொருள்களில் மஹாகவி 'தற்குறிப்பினை ஏற்றிக் கூறுகிறார் என்பதையே நாம் மனதிலிருத்தவேண்டும்!

வகை மாதிரிக்கு நூலிலுள்ள சில கவிதைகளை வகைப்படுத்திக் காண்பிப்போம்:

வர்க்கப் பார்வை

ஆணி

“அழியாத பொறுக்கவோ அமைந்ததுன் தலையே
ஆள்பவர்க் குதவவோ அமைந்ததுன் கூரே
அடுத்தவர் கைப்பட்டமைந்ததுன் உருவம்

ஆதலால்

விரும்பிய வண்ணம் நின் இரும்பு மேனி
இருபுறம் கூர் எடுத்தினீர்
புரிவவர்க் கீண்ட எப்பொழுதும் ஆகாதே”

மன்த நடத்தை

தராசு

எங்களுநர்க் கடையில் ஓர் தொங்கும் தராசில் சங்கரப் பிள்ளையார் சாமான் நிறும்பார்

அதிலே

ஆனையை

அவர் ஒரு தட்டில் ஏற்றி

பூனையை மற்றதில் போட்டுக் கொடுப்பார்

எச்சிறிது எப்பெரிதினுக்கும்

ஒப்பு என இவர் படி ஓர் உண்மை விளக்குமே!

பழமையைச் சாடல்

அம்பு

அம்புவில் நம் மூதாதையர் கருவி

ஆதலால் அவைகளை அணிந்தவனாகப்

பேர்க்களத் தெம்மூர்ப் பொடியன் வீரவான்

போயினான்

எய்த அம்பேறி எதிர் தர்பொருவனின்

காக்கிச் சட்டைப் பொத்தான் கழன்றது

வீரவான் விழுந்தான் விலாவில்

ஓர் எலும்பின்றி ஒடித்தது குண்டே”

வீட்டுஞான உண்மை:

காலத்தேர்

“இன்று போய் நளை வா” என்றான் இராமன் நன்று நன்று!

என்றுதன்

காலத் தேரினைக் கருவிசைப்படுத்திச்

சென்றவன் மீண்டான். சிரித்தான்

இன்று போனவன் நேற்று வந்தனனே;

மேற்குறிப்பிட விடயங்கள் மஹாகவியால் அதிகம் பாடப்படாதவை என்பது கவனத்துக் குரியது.

புதிய பார்வை

எ-கு : சுமைதாங்கி

வழியெலாம் கற்கள் வைத்தார் தமது

சுமையினை இறக்கிச் சுமமா நிற்க

பெரிய

பழியெலாம் சுமக்கப் பாவியர் கூழ
வாயிலும் வளைவுமாய் வளர்ந்த
கோயிலிலும் கல் குடியிருத்தினரே

பொதனை:

மின் சிமிழ்

எ-டு முனிவன் ஒருவன் முயற்சி செய்திருந்தான்
முயற்சியின் இடையே முழுப்பேய் வந்தது.

முனிவனோ,

அஞ்சுதல் அறியான், அதனைப்பற்றி

கம்பியிற் சுற்றினான், களித்தோம்

மின்சிமிழ் வீட்டில் விளக்கேற்றியதே!

காதல்:

அஞ்சல்

அஞ்சலிலே என் ஆசையை எழுதினேன்
பஞ்சியின்றிப் பதில் ஒன்றனுப்பினாள்!

ஆயினும்,

பழத்திட இயலா நெடுத்த பதில் அது.

ஆதலால் நேரிலே அவன்பார்

போதல் புரிந்ததன் பொருள் அறிந்தேனே.

கமரா,

கமரா ஒன்றவன் கையில் இருந்ததால்

அமரா வதியைப் படமெடுத்திட்டான்

அவளின்

சிரிப்பினைத் தன்சிறை செய்ய்தே விருப்பொரு

தலையணை யழியில் வைத்துப் பல பல

கனவுகள் கண்டு களித்தான்.

இன்பம் எங்கே உளது என்றால்

என் பழந் தலையணைக் கீழ் என்றானே

பாவாடை

வழவுடை மடந்தாய் வழவுடை மடந்தாய்

நெடுவழிக் கொடு நோக்கு நெஞ்சினிற் செருகும்

வழவுடை மடந்தாய் வழவுடை மடந்தாய்

கடையினிற் துணிபோற் காத்துக் கிடக்கின்றேன்

என்னை உன்மென்கை தொடட்டுத்து

சென்றிற இடைக்கோர் உடை செய்வாயே

அன்றாட அனுபவம்:

இட்டில்

இட்டலில் உண்ண உடகார்ந்திருந்தேன்

போட்ட இட்டிலியை போடா முன்னர் என்

இலைக்கு மேலே இலையான் இரு நூறமர்ந்தன

இட்டலான்,

தலைக்கு மேலே விசிறியைத் தட்டிவிடவும்

சிதறுண்டு சென்றன சில சேர்ந்தவ்

விட்டில் பற்றின, எடுத்து

விட்டன கொண்டு பறந்தன விரைந்தே

குடும்ப வாழ்க்கை:

உடும்புப் பெட்டி

அடும்புப் புகை பட்ட கண்ஆறாக

உடும்பு பெட்டி ஒன்று கேட்டனை

உடனே-

வாங்கிவந்து வண்டியில் இறக்கினேன்.,

ஆம், களி கொண்டனை அனைத்தையும் அதனுள்

அடுக்கிவைத்தனை, ஆயின் என் அழகீ

இடும்பிலே இன்னும் ஒன்றைஞ்சிக்

கிடப்பதைக் கண்டு கெஞ்சும் என் நெஞ்சே

எழுத்துலகம்

கவிதை

மூக்கிலே விரலை மோந்து பார்த்தான்

இடும்பு குதிரையை உற்றுப் பார்த்தான்

கோப்பியும் அழக்கழ குழத்துப் பார்த்தான்

ஈற்றிலே இரண்டொரு நாவல்

தீட்டிப் பார்த்தான் மனையான் தேற்று நின்றானே

“தற்குறிப்பேற்றம்”

புகைவண்டி

கவர்ச்சி உடையதுன் கறுத்த மேனி

வலியது நகரும் வலுவிலாப்பெட்டித்

தொடர்களை இழக்கத் துணிந்ததுன் நெஞ்சம்

இட்டமோ குதிரையை ஒதுக்கும், சுமை பல

போட்டு “இழு” எனினும் பொறுமை காட்டுவாய்

ஆயினும்

ஓய்ச்சல் இன்றி இவ்வூரெலாம் கேட்கத்

தன்புகழ் சாற்றுதல் தவிராய்

உன் பெருந்தொண்டுக்கு ஊனம் ஒன்றுளதே

‘பொருள் நூறு’ நூலின் பேசு பொருள்கள்

மேற்குறிப்பிட்டவை மட்டுமன்று, இன்னுமுள்ளன.

எனினும் தரப்பட்டனவற்றை அடிப்படையாகக்

கொண்டு மஹாகவியின் கவிதைகள் தொடர்பாக

பின்வரும் விடயங்களை இனங்காண முடியும்:

(1) மஹாகவி பிறகவிதைகளிலே அதிகளவு

பேசியனவு முள்ளன., அரிதாக பேசியனவு

முள்ளன.

(11) மஹாகவியின் ‘கவிமனம்’ எப்போதும்

இயங்கிக் கொண்டே இருந்ததுள் எது.

அன்றேல் இத்தகைய புதுமையான கவியூற்று வெளிப்பட்டிருக்க இயலாது

(111) குறும்பா வடிவ அறிமுகத்தினூடாக நவீன கவிதை வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு போன்று ‘பொருள் நூறும்’ புது முறையில் கவியூற்று வெளிப்பட வழிவகுத்துள்ளது! நவீன கவிதையுலகிற்கு முன்னோடியில்லாத முன்னோடியாகின்றார் மஹாகவி!

(1v) பதிய சொற்களின் உருவாக்கமும் ஆங்காங்கே வெளிப்பட்டுள்ளது : எ-டு இருசில்லி, பாலத்தேர், செய்மலர், தந்த மரம், தாளமர்த்தி, படமடுவம் மழிப்பலகு

(ஏ) எனினும் எடுத்தாரைப் பில் எளிமைக்குப்பதிலாக கடினத்தன்மை ஆங்காங்கு வெளிப்பட்டுள்ளமையும் சிலகவிதைகளில் ஆழ்ந்திருக்கும் கவியுள்ளத்தை இனங் காண மிக நிதானமான வாசிப்பு அவசியப் படுகிறதென்பதையும் கூறித்தான் ஆகவேண்டும்

பி.கு:

உசாத்துணை: மஹாகவி ‘பொருள் நூறு’ (2008 மித்ர வெளியீடு, சென்னை)

○○○

எழுத்தும் உயிர்க்குறியும்

**“எண் என்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண் என்ப வாழும் உயிர்க்கு”**

எனும் வள்ளுவரின் வாக்குப்படி மொழிக்கு எழுத்து கண்போன்றது. கண்ணுக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை எழுத்துக்கும் கொடுக்க வேண்டும். “மொழி முதற்காரணமாம் அணுத் திரலொளி எழுத்து...” இதன்படி ஒலிக்கு கொடுக்கப்படும் வரிவடிவமே எழுத்து. எழுத்தின் ஓசையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த எழுத்தின் மேலும் கீழும் அருகிலும் இடப்படுவது உயிர்க் குறியாகும். இதனை குறியீடு எனவும் அழைப்பர். குறியீடுகள் பலவாகும். அவற்றுள் ஒன்றே அரவு. (ர) எனவே, குறியீடு தனி எழுத்து அல்ல என்பது தெளிவாகின்றது.

ஆனால், சில அச்சுண்டகங்கள் குறியீட்டின்மீது புள்ளிவைத்து அதை எழுத்தாக கையாளுகின்றன. உதாரணம். வரதர் வருகிறார் பார். என அரவின்மீது (ர) புள்ளிவைத்து சிலர் எழுதுகின்றனர். தமிழ் இலக்கணப்படி இது தவறாகும்.

‘ர்’ என்பது ஒரு மெய்யெழுத்து. இதற்குப்பதிலாக ‘ர்’ இட்டு எழுதுவது இலக்கணப் பிழை. அரவின்மீது புள்ளி வைப்பது தமிழ் மொழிக்கு கொள்ளி வைப்பதைப் போன்றது. ஆகவே, அரவு ஒரு தனி எழுத்து அல்ல என்பது புலனாகின்றது. அது ஓசையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு குறியீடு மட்டுமே என்பதை புரிதல் அவசியம். இதன்படி வரதர் வருகிறார் பார் என்றுதான் எழுதுதல் வேண்டும்.

தமிழ்மொழி செம்மொழி என பெருமை கொள்ளும் நாம் அதை செம்மையாகவும் எழுதுதல் வேண்டும். ‘வளமான மொழியை வழிவின்றி எழுதுவோம்’

கலாநூலகம். தம்பலுவல் ஜெகா

இரு இதிகாசங்கள் மகாபாரதம் இராமாயணம்

நாட்டிய கலாநிதி
கார்த்திகா கணேசர்

மகாபாரதம் பலகாலமாக வாய் மொழியாகவே பரவிவந்துள்ளது. இரண்டாம் நூற்றாண்டளவிலேயே இது நூல் உருப்பெற்றது என ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள். மகாபாரதம் போரையே மையமாகக் கொண்டது. சகோதர உறவு கொண்ட கௌரவருக்கும் பாண்டவருக்கும் இடையில் நடந்த போரை வர்ணிக்கும் கதையாகவே இது அமைந்துள்ளது. பண்டைய மரபில் அரச சபைகளில் புலவர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் தம்மை ஆதரிக்கும் மன்னர்களின் மூதாதையரைப் புகழ்ந்து பாடுவார்கள். இது மகிழ்வூட்டும் அரச சபைப் பொழுது போக்காக இருந்துள்ளது. இதுதவிர நாடோடிகளாகத் திரிந்த புலவர்கள் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று பல்வேறுபட்ட மக்களுக்கு வெற்றி வீரர்கள் பற்றிப்பாடி மகிழ்வித்து ஜீவனம் நடத்தி வந்துள்ளனர்.

முதலில் ஜெயம் (வெற்றி) என்ற பெயருடனேயே மகாபாரதம் இருந்தது. இது மக்களை வெகுவாகக் கவராதிருந்திருக்க வேண்டும். இதில் காணப்படும் அத்த பலம்வாய்ந்த வீரர்களின் கதைகள் மக்களைக் கவர்வது இயற்கையே. மக்களை வெகுவாகக் கவர்ந்ததால் அரசவைப் புலவர்களும், நாடோடிக் கலைஞர்களும் இக்கதையை மேலும் வளர்த்துச் சென்றனர். இரு நூற்றாண்டிலேயே அவர்கள் கற்பனை வளத்தில் தோன்றிய கதைகள் யாவும் இணைந்து மகாபாரதம் ஆனது.

இந்த இதிகாசமான மகாபாரதம் பற்றி கூறப்படுகிறது “ மகாபாரதத்தில் காணப்படுவதை நீங்கள் எங்கும் காணலாம். இதில் காணப்படாததை நீங்கள் வேறெங்கும் காணமுடியாது.” இது வெறும் புகழ்ச்சியல்ல. வேதங்களில் வரும் கதைகளும் நடைமுறையில் இருக்கும் கிராமியக் கதைகளும் புகழ்பெற்ற இலக்கியங்கள்.. அவைதவிர தாம் சென்ற இடங்களில் கண்ட மக்கள், மக்களின் மத நம்பிக்கைகள் அத்தனையையும் ‘ஜெயம்’ என்ற பெயரில் நடத்திச் சென்றனர் கதை கூறுவோர்.

இக்காலகட்டத்தில் உற்பத்திப் பெருக்கத்தால் பிறநாடுகளுடன் வணிகம் வேகமாக வளர்ந்தது. வணிகத்தைக் கட்டி வளர்க்க பலம் வாய்ந்த பேரரசுகள் தேவையாயிற்று. இதனடியாகச் சிற்றரசுகள் ஒழிக்கப்பட்டன. பேரரசுக்கு ஆதரவாக வளர்வதற்கு ஏற்ப மத சிந்தனையும் மாற்றத்திற்கு உள்ளானது. வேதகால சிறு தெய்வங்களான இந்திரன், வருணன், அக்கினி போன்றவை தேடுவாரற்று மறைந்தன. புரோகிதரும் வட மொழியும் ஆன்மீக தத்துவத்தை வளர்த்து அரசுக்குத் துணை புரிந்தனர்.

பேரரசுகளின் வளர்ச்சிக்கு துணை புரிந்த ஆன்மீக வாதத்திற்கு எதிராக துணை புரிந்த பௌத்த தத்துவம் இக்காலத்திலேயே தொன்றியது. பௌத்தத்தின் தோற்றம் பற்றி பேராசிரியர் வானமாமலை பின்வருமாறு விளக்குகிறார் “கௌதமர் சாக்கியர்கள் எனும் இனக்குழுமத்தைச் சார்ந்தவர். தமது சாக்கிய இனம் அஜாதசத்ரு எனும் பேரரசனால் அழிக்கப்படுவதை அவர் கண்டார். தன் இனக்குழும் மக்களின் துன்பத்தைக்கண்டு மனம் உருகினார். இதன்காரணத்தை ஆராயப் புகுந்த கௌதமர் உலகமே துக்க மயம் என்று

முடிவு செய்தார். அதை நீக்க சிந்தித்தார். துக்கத்துக்குக் காரணத்தைக் கண்டறிந்து அதனை நீக்குவதற்கு ஓர் ஒழுக்க விதியை கூறினார். பௌத்த சிந்தனை மக்களிடம் வேகமாகப் பரவியது. கௌதமர் தான் அமைக்க விரும்பும் சமுதாயத்தின் மாதிரியாக சங்கங்களை நிறுவினார். சங்கத்தில் பறையன் சேர்ந்தால் அவன் பிராமணனுடன் சமமாக அமர்ந்து உணவருந்தலாம். இவை அன்றைய சமுதாய கட்டமைப்புக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தது. பிறப்பால் ஒருவரும் உயர்ந்தவர் அல்லர் என்றார். இவரது கருத்தால் பெருந்தொகையான மக்கள் கவரப்பட்டனர்.

இவரது சிந்தனைகள் வளர்ந்துவரும் பேரரசுக்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தது. பேரரசு என்னும் அமைப்பினை கட்டிக்காக்கும் வழியாக, கௌதமர் சிந்தனையால் மக்கள் கவரப்படாமல் திசை திருப்ப எண்ணியது அரசு. மக்கள் மிகவும் கவர்ச்சி பெற்று இருந்த 'ஜெயம்' என்ற பெயரில் மக்களின் மனைதைக்கவர்ந்த சூதரின் கலையை அரசு பயன்படுத்தியது. ஆன்மிகத்தை மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதற்கு உபாயமாக 'ஜெயம்' மகாபாரதம் என இதிகாசமானது. மகாபாரதமாகிய ('ஜெயம்') சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்டது. இத்தகைய கதையிலே இலகுவாகத் தங்கள் கருத்துக்களை கூறி மக்களைத் திசை திருப்பியது பேரரசு. பரந்துபட்ட புகழை மக்களிடம் பெற்று பலரையும் கவரும் தன்மையுடன் மனம் கவரும் பொழுதுபோக்காக அமைந்த மகாபாரதத்தை பேரரசு இலகுவில் கையாண்டு பௌத்த மக்களிடம் பரவாது பார்த்துக் கொண்டது.

சிறந்த அறிஞர் நாடகத் தயாரிப்பாளர், பல நூல்களை எழுதியவர் 'நாட்டிய சாஸ்திரத் திற்கான' விரிவான ஆய்வு நூல் எழுதிய ஆதிய ரங்காசாரியா அவர்கள், "மகாபாரதம் மக்களிடம் ஏற்படுத்திய மாபெரும் தாக்கத்தாலே அவர்கள் கவரப்பட்டனர். அவர்கள் பௌத்த போதனைக்கு காதுகொடாது மகாபாரத நடிப்புடன் கூடிய கதையை கேட்கச் சென்றனர். மீண்டும் இந்து மதத்தை ஆதரித்தனர். பௌத்தமோ தோன்றிய நான்கு ஐந்து நூற்றாண்டுகட்கு இடையிலேயே அயல் நாடுகளைச் சென்றடைந்தது. இதன் மூலம் மகாபாரதம் பௌத்தத்தை எதிர்த்து

கருத்துக்களை முன்வைக்கவில்லை. பாரதத்தில் இருந்த சுவை நிறைந்த நாடக தன்மை வாய்ந்த கதைகள் யாவும் மக்களைக் கவர்ந்து இழுத்தது" என்கிறார்.

மகாபாரதம் போன்றே மிகப் பிரபலமாயிருந்த இதிகாசம் இராமாயணம். இதை இரு பாடகர்கள் பாடி பேசி கதையைக் கூறுவார்கள். இவ்வாறு இணைந்து கதை கூறும்போது அவர்கள் லவன், குசன் எனப்படுவார்கள். இவர்கள் இருவராக இணைந்து பாடி நாடக பாணியிலே குரலை பாத்திரத்திற்கு ஏற்ப மாற்றி நடித்தும் வந்தனர். பாடலைப்பாடி கதை கூறும் பாத்திரத்திற்கு ஏற்ப தொனியை மாற்றி பேசுவதே நாடக கலையின் ஆரம்பம் என வாதிடுவோரும் உளர்.

இதிகாசங்கள் பற்றி அறிஞர் சோ. நடராசன் கூறியதாவது, ஆன்மிகவாதத்தை மக்களிடையே ஜனரஞ்சகப்படுத்துவதற்கு இதிகாசங்கள் பயன்பட்டன. பாரதம், இராமாயணம் போன்ற இதிகாசங்களில் கருப்பொருளாக விளங்கிய கதைகள் ஆதியில் நாடோடிக் கதைகளாக மக்களிடையே பரவி இருக்கலாம். இக்கதைகளை மையமாகக் கொண்டு ஆன்மீக வாதக் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ற வகையில் இவை இதிகாசங்களாக மறுமலச்சியடைந்தன. உதாரணமாக இராமாயணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் ஏழு காண்டங்களுள் முதற்காண்டமும் ஏழாவது காண்டமும் பின்னால் சேர்க்கப்பட்டவை. ஆகவே இராமாயணத்தின் மூலக்கதை இரண்டு முதல் ஆறுவரையான காண்டங்கள் எனலாம். இவற்றில் இராமன் ஒரு மனிதனாகவே வர்ணிக்கப்படுகிறான். முதலாம் ஏழாம் காண்டங்களிலே இராமன் விஷ்ணுவின் அவதாரமாக கூறப்படுகிறான். மனிதனாகக் கணிக்கப்பட்ட இராமன் தேசிய வீரனாகவும் பின்னர் விஷ்ணுவின் அவதாரமாகவும் வளர்ந்து வருவதற்கும் பலநூற்றாண்டுகள் சென்றிருக்கும் எனக் கருதுகிறார் அறிஞர் சோ. நடராசன் அவர்கள்.

பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை தனது 'இலக்கிய உதயம்' என்ற நூலில் இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் எவ்வாறு தோன்றுகின்றன என்பதை ஆராய்ந்து கூறியுள்ளார். அவர் சமஸ்கிருத நாடக இலக்கியங்கள் பற்றியும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். அவர் கூறியதை நாம் மனங்கொள்ளல் வேண்டும். புராதன இந்தியாவிலே இலக்கிய முயற்சிகள்

பெரும்பாலும் அந்தண வகுப்பைச் சார்ந்த ஆரியர்களால் செய்யப்பட்டு வந்தன. பொது மக்களிடையே வழங்கிய மந்திர தந்திர செய்கைகளை இவர்கள் தங்களுக்கு ஏற்றபடி மாற்றி அமைத்துக் கொண்டனர் என்பது அதர்வ வேதத்தால் விளங்குகிறது. தமது கருத்துக்களுக்குப் புறம்பாய் பல இடங்களில் விரோதமாய் அமைந்த தத்துவங்களையும் தங்களுக்கு ஏற்றபடி இவர்கள், திரித்துக் கொண்டமை உபநிஷதங்கள் பலவற்றில் காணலாம். வீர சரிதங்கள் பற்றிய செய்யுட்கள் பொதுமக்களிடையே பரவி அவர்களால் நன்கு மதித்துப் பாராட்டப்பெற்று வருதலை அறிந்த இவ்வகுப்பினர் இதிகாசத்தையும் தங்கள் கருத்துப்படி திருத்தி அமைக்க முயன்றனர். இதிகாசக் கதையை சமயச்சார்பான கதை செய்யுளாக அமைத்து தங்களுடைய தெய்வம் பற்றிய கொள்கைகளையும் சமயக் கிரியைகள் பற்றிய கொள்கைகளையும் இதிகாசங்களில் நிரப்பிவிட்டனர். இங்ஙனமாக தெய்வங்கள் பற்றிய வரலாறுகளும் அந்தண மரபினர் போற்றிவந்த வரலாறுகளும் நீதிகளும் சட்டங்களும் மகாபாரதத்தில் காணப்படுகின்றன. தங்களுடைய கொள்கைகளைப் பரப்புதற்கு இந்த இதிகாசம் தக்க கருவியென இவர்கள் கண்டுகொண்டனர். பாரதத்தை இயற்றிய வியாசர் முக்காலமும் உணர்ந்த ரிஷி எனவும் கூறுவர். Moriz Winternite தனது A History of Indian Literature என்ற நூலில் பாரதம் என்றோ மகாபாரதம் என்றோ ஒரு தனிப்பட்ட இதிகாசம் வேதகாலத்திலே இல்லை. கிறிஸ்துவுக்கு 4ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன் மகாபாரதம் இருந்தது என்பதற்கு யாதொரு சான்றும் இல்லை. கி. மு. 4ற்கும் கி. பி. 4ற்கும் இடையே சிறிது சிறிதாக வளர்ந்து தற்கால நிலையை மகாபாரதம் அடைந்துவிட்டது. மகாபாரதம் முழுமையும் ஒரு குறிப்பிட்டகாலத்தைக் குறிப்பிட முடியாது. ஒவ்வொரு பகுதியும் தனித்தனி ஆராய்ந்து அதன்காலத்தை வரையறுத்தல் வேண்டும். கி. பி. 500 அளவில் மகாபாரதம் புண்ணிய நூலாகவும் சகல பிரசாரத்துக்கு உரிய நூலாகவும் அமைந்துவிட்டது' என்கிறார்.

இராமாயணம் இந்திய கண்டம் தாண்டியும் மிக பிரபல்யமானதாகக் காணப்படுகிறது. இராமாயணம் பற்றி அறிஞர் Winternite

கருத்து மனங்கொள்ள வேண்டியது. கி. பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில் அஷ்வகோஷ இராமாயண காவியத்தை பின்பற்றித் தனது 'புத்த சரிதம்' இயற்றினார். கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டில் சீன மொழியில் தோன்றிய புத்தர் கதையில் இராமசரிதம் பௌத்த நெறிக்கு ஏற்றவாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜைனத் துறவியாகிய விமலகூரி பத்ம சரிதம் என்ற பிராகிருத காவியத்தில் இராமசரிதத்தை தனது சமயத்திற்கு ஏற்ப அமைத்தார். கி. பி. 6ஆம் நூற்றாண்டில் கடல்கடந்து கம்போடியாவில் இராமாயணம் மிகப் பிரபல்யமாகிவிட்டது.

ஆய்வாளரான Moris Winternite கொண்ட முடிவுகளைக் காண்போம்.

இராமாயணம் பிற்கால நிலையை கி. பி. 2ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலே அடைந்திருக்கலாம். வேதங்களில் இராமனைப்பற்றிய இதிகாசத்தின் சாயலைக்காண முடியவில்லை. பௌத்த நூலாகிய திரி பீடகத்தில் இராமாயணத்தைப் பற்றி குறிப்பொன்றும் காணப்படவில்லை. ஆதி இராமாயணம் வால்மீகியால் கி. பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு காலத்தில் நிலவிய பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடப்பட்டிருக்கலாம்.

கதாநாயகன் இராமன், காலத்தின் ஓட்டத்திலே திருமாவின் அவதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டு மக்களிடையே வணக்கத்துக்குரிய தெய்வமாகி விட்டான். இதனால் இராமாயணம் வேதம் முதலியவற்றோடு ஒத்த பெருமை உள்ளதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இக் காவியத்தின் பாயிரத்தில் பிரமதேவர் வால்மீகியை விளித்து இராமனுடைய வீரம் பெறும் செயல்களை குறித்து பாடும்படி கூறினார் எனக் காணப்படுகிறது.

மன்னும் உலகில்

**பன்னு மலைகள் இந்தப் பார்தனில் நிற்பனவும்
துன்னு முலகெங்கும் இராமபிரான் தொல்கவிதை
மன்னிநிலவெறுதல் வாய்மையெனச் சாற்றினனே**

இங்ஙனம் இப்பிரமனே உறுதியும் அறைகிறான். இது உண்மையாய் முடிந்துள்ளது என்பதை தற்காலத்து இராமாயணத்தின் பிரபல்யத்தில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

அறியப்படாத யாழ்ப்பாணம்

- 1841 - “உதயதாரகை” (Morning Star) அமெரிக்கன் மிஷனறியினரால் வெளியிடப்பட்டது.
- 1842 - யாழ்ப்பாண வாசிகசாலை திறக்கப்பட்டது.
- 1847 - மானிப்பாய் “கிறீன்” கைத்தியசாலை ஆரம்பம்.
- 1850 - யாழ்ப்பாணத்தில் F.N.S. கைத்தியசாலை ஆரம்பம்.
- 1853 - (1) திரு. கைவமன் கதிரவேற்பிள்ளை அவர்களால் “Literary Mirror” எனும் பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. இப்பத்திரிகை பின்னர் “இலங்கைத் தேசாமானி” (The Ceylon Patriot) யாக மாற்றப்பட்டது. (2) யாழ்ப்பாணத்தில் நிழலுருவப்படம் பிடித்தல் அமெரிக்கன் மிஷனாரர் காடப்பட்டது.
- 1858 - பேதிப் பிரளயம்
- 1868 - இலங்கைத் தேசாபிமானி (The Ceylon Patriot) வெளியிடப்பட்டது.
- 1866 - யாழ்ப்பாணத்தில் பொலிஸ்தானம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.
- 1876 - “சத்தியவேத பாதுகாவலன்” (The Catholic Guardian) எனும் பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது.
- 1879 - ஆறுமுகநாவலரின் பிரிவு
- 1880 - (1) நாயன்மார்க்கு ஆயுள்வேத கைத்தியசாலை ஆரம்பம் (2) யாழ்ப்பாணம் சுப்பிரீன் கோட்டில் மாகாணத்தலைவர் சேர். வில்லியம் துவைனம் அவர்களின் பரிபாலனத்தை தூஷித்து “Ceylon Examiner” எனும் பத்திரிகையில் எழுதியதற்காக திரு. லூடோவிக்வி எனும் பத்திராசிரியருக்கு ரூபா. 1000 அபராதம் விதிக்கப்பட்டது.
- 1884 - (1) கிறீஸ்து வாலிப சங்கம் (Y.M.C.A.) வடக்கோட்டையில் நிறுவப்பட்டது. (2) யாழ்ப்பாணத்தில் புயல்காற்றால் பெருஞ் சேதம்.
- 1889 - சைவபரிபாலன சபையாரால் “இந்துசாதனம்” (The Hindu Organ) பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது.
- 1894 - (மாசி மாதம் 3ஆம் திகதி) யாழ்ப்பாணத்தில் பூகம்பம்.
- 1895 - “இந்து சாதனம்” (Hindu Organ) பத்திராசிரியர் “சத்திய தவேதபாதுகாவலன்” (Catholic Guardian) பத்திராசிரியர் மீது வைத்த மானநஷ்ட வழக்கு சுப்பிரீன் கோட்டில் விசாரணை செய்யப்பட்டு விடுதலையடைந்தது.
- 1898 - இணுவில் பெண் கைத்தியசாலை ஆரம்பம்.
- 1902 - (1) யாழ்ப்பாண புகையிரத வீதி சேர். றிச்வே தேசாதிபதி யவர்களால் திறக்கப்பட்டது. (2) சன்னாகத்தில் சண்ணாம்பால் செய்யப்பட்ட புத்தரின் உருவம் Dr. போல் ஈ. பீரின் அவர்களால் புதைக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்து கிளறி எடுக்கப்பட்டது.
- 1903 - இந்துவாலிபர் சங்கம் வண்ணார்பண்ணையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- 1906 - “யாழ்ப்பாணச் சங்கம்” நிறுவப்பட்டது.
- 1907 - “யாழ்ப்பாண F.N.S. கைத்தியசாலை அரசின் சிவில் கைத்தியசாலையாக மாற்றப்பட்டது.
- 1912 - திரு. அலன் எபிரகாம் எனும் யாழ்ப்பாண தமிழ் கணிதவிற்பன்னர் லண்டனில் F. R. A. S. ஆக தெரியப்பட்டது.
- 1916 - புதைக்கப்பட்டிருந்த திரவியமெடுப்பதற்காக வண்ணார்பண்ணையில் மனித பலி
- 1917 - சன்னாகத்தில் பாழாயிருந்த புத்தகோயிலின் அடிக்கட்டிடம் Dr. போல் ஈ. பீரின் அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.
- 1918 - யாழ்ப்பாணத்தில் புயல்காற்றும் பெருவெள்ளமும்.
- 1922 - (1) ஸ்ரீமதி. சரோஜினி தேவியின் யாழ்ப்பாண விஜயம் (2) சன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்புலவரின் பிரிவு.
- 1925 - மாணவ மகாநாடு (பின்னர் வாலிபமகாநாடு) நிறுவப்பட்டது.
- 1930 - மதுப்பானக் கடைகள் மூடப்பட்டன.
- 1931 - (1) “வலிகாமம் வடக்கு வாலிபர் சங்கம்” நிறுவப்பட்டது. (2) கமலாதேவியின் யாழ்ப்பாண விஜயம். (3) வாலிப மகாநாட்டாரால் அரசாங்கசபை பகிஷ்கரிக்கப்பட்டது (4) பண்டிதர் ஜவகர்லால்நேரு, கமலா நேரு, இந்திரா நேரு யாழ்ப்பாண விஜயம்.
- 1932 - யாழ்ப்பாணத்துக்கு மின்சார வெளிச்சம்.
- 1933 - (1) வடமாகாணத்துக்கு முதன் முறை இலங்கை (திரு. எம்.என். றோட்ரிக் கோ) மாகாணத் தலைவர் (2) “பிப் பிரஸ்” பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. (3) யாழ்ப்பாணப் பெரிய கோட்டு நீதிபதியாக முதல் முறையாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர் திரு. சி. குமாரசாமி நியமிக்கப்பட்டார்.

(நன்றி: முகப்புத்தகத்தில் ‘Sinnakuddy’ post-13 Oct 2023)

முலம்: கபலகுமார கால்ங்க

தமிழ்மல்: மலரன்பன்

மலரன்பன்

குண்டும் குழியுமான குறுகிய மலைப் பாதையில் குலுங்கி குலுங்கி பயணித்த இரண்டு வாகனங்களும் சமதரையான ஓரிடத்தை அடைகின்றது. முதலாவதாகச் சென்ற வேனில் நடு ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த இளைஞன் ஜன்னலுக்கூடாக தலையைநீட்டி சுற்றுப்புறத்தை அவதானித்ததன் பின்னர், சாரதிக்குக் கேட்கும் படியாக, சத்தமாக,

“சரி...சரி. இதுதான் இடம். பாதையோரமாக வாகனத்தை நிற்பாட்டுங்கள்.”

வாகனத்திலிருந்து இறங்கியவர்கள் சுற்று முற்றும் பார்க்கின்றனர். அது ஒரு மயானம் என்றாலும், அண்மைக்காலமாக எவரும் புதைக்கப்பட்டதற்கான தடயம் எதுவுமில்லை. இற்று உடைந்து ஒருபக்கமாக சரிந்திருந்த பலகைக் ‘கேட்டும்’, அதனருகே வயதுபோன காவலாளியும் தெரிந்ததனால், ‘இது ஒரு கைவிடப்பட்ட மயானமோ’ என எழுந்த சந்தேகம் மறைகின்றது. நீண்ட கை பழுப்புநிற ‘ஜேர்ஸி’ அணிந்திருந்த அவன் சலிப்புடன் எழுந்து வருகிறான். காவலாளியின் அருகில் சென்ற இளைஞன் சிநேகபூர்வமான புன்சிரிப்புடன், பேச்சை ஆரம்பிக்கின்றான்.

தலைநகரிலிருந்து நூறு கிலோமீற்றருக்கும் அதிக தூரமுள்ள சிறு பட்டணம் ஒன்றின் மயானம் அது. அது போன்றதொரு இடத்துக்கே உரியதான தனிமை. பாழடைந்த தோற்றம் கொண்டுள்ள தரையில் சிற்சில இடங்களில்

முழங்கால்களுக்கு மேலான உயரத்தில் செடி கொடிகள் வளர்ந்து புல்மண்டி காட்சியளிக்கின்றது.

புதைகுழிகள் மேட்டில் அடையாளச் சின்னங்கள் ஒருசில மட்டும் தெரிகின்றன. அவற்றிலும் கொடிகள் படர்ந்து வனப்புக்கள் மலர்ந்திருக்கின்றன.

காவலாளி குடிசையை நோக்கி அடிக்கடி நடந்துசென்ற அடையாளமாக குறுக்குப் பாதை தென்படுகின்றது. இங்கு பிணங்கள் புதைக்கப்படுவது மட்டுமே. எரிப்பதில்லை. குழிகள் வெட்டுவதும் காலாளியின் வேலையாயிருக்கக்கூடும்.

இங்கே வந்துசேர்ந்த தொலைக்காட்சி நாடகக் குழுவின் இயக்குனர் தேடியது இது போன்றதொரு இடத்தைத்தான். இயக்குனரும் ஒளிப்பதிவாளரும் உரையாடியவாறு மயானத்தின் நடுவுக்குச் செல்கின்றனர். மாலைநேர ரோஜாநிற முகிலினங்கள் ஒன்றின்பின் ஒன்றாக வானில் மெதுவாகச் செல்கின்றன. களைத்துப் போனதற்கு அடையாளமாக சூரியனின் மங்கிய ஒளி.

“மரணத்தின் அமைதியான சாந்தம் நிறைந்த தோற்றம், சூழல் இந்த இடத்தில் நன்றாகவே இருக்கின்றது இல்லையா?”

இயக்குனர், கெமரா ஒளிப்பதிவாளரைப் பார்த்து சொல்கின்றார். ஒளிப்பதிவாளர் தனது

கையிலிருந்த ஓளிமானியை சூரியக் கதிர்களில் அங்குமிங்கும் அசைத்து வெளிச்சத்தைப் பரீட்சித்தவாறு இருக்கின்றார்.

செங்கற்களினால் கட்டப்பட்டுள்ள புழுதி மண்ணின் தோற்றம்கொண்ட அரைச்சுவர் அருகே பழமையான மாமரத்தூரில் மடக்கு நாற்காலிகளில் பிரதான பாத்திரத்தில் நடிக்கும் நடிகையும் ஒப்பனையாளரும் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர்.

கலை இயக்குனரின் உதவியாளர்கள் பிணப் பெட்டியொன்றையும் இரண்டு மூன்று மலர் வளையங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு புதிதாக வெட்டப்பட்டுள்ள புதைகுழியை நோக்கி நடக்கின்றனர். நடிகை அதனைப் பார்க்கின்றாள். இன்னும் சில நேரத்தில் அவள் அந்த பிணப்பெட்டியில் படுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தற்கொலை செய்து கொண்ட யுவதியின் பாத்திரத்தை நடிக்கவேண்டும்.

பிணத்தைப்போல அவளுக்கு அலங்காரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அணிவிக்கப்பட்டுள்ள நீண்ட வெண்ணிற கவுனில் அளவுக்கடிகமாகவே அத்தர் சென்ட் வாசனை கமழ்கிறது. சிலவேளை பிணமாக நடிப்பதற்கு பொருத்தமான மூட்வரவேண்டும் என்ற நோக்கில் சற்று அதிகமாகவே தெளித்திருக்கக்கூடும். அவர்கள் முகாமிட்டிருந்த சிறு நகரின் ஹோட்டல் ஒன்றில் ஒப்பனைக் கலைஞன் தனது வேலையின் அரைப்பங்கினை முடித்து விட்டிருந்தான். இருந்தும் இங்கே வந்ததன் பின்னர், நடிகையின் அருகே அமர்ந்து மீண்டும் சீர் செய்வதில் கவனம் செலுத்தினான். அவர்கள்

அமர்ந்திருப்பதற்கு அருகாமையில் போய்க் கொண்டிருந்த இரண்டாம் உதவி இயக்குனர்களில் ஒருவன் சற்று நின்று,

“அச்சா இப்போதுன்னா ஜீவனி அக்கா உண்மையாக எம்பாம் செய்யப்பட்ட பிணமே தான்.”

கேலியாகச் சிரித்தபடி சொல்கிறான்.

நடிகை ஜீவனியும் ஒப்பனைக் கலைஞனும் கோபத்துடன் முறைத்துப் பார்க்க, மெல்ல நழுவிவிடுகிறான் சிரிப்பை மறைத்தபடி.

“புதிதாக வந்துள்ள ஏ.டி. பொடியன்களுக்கு வாய் கொஞ்சம் அதிகம்தான்.”

ஒப்பனைக் கலைஞனின் குரல் பெண் குரலை ஒத்ததாக இருந்தாலும், வார்த்தைகள் மிகவும் அழுத்தமாகவிருந்தது. காய்ந்த மாவிலையொன்று காற்றில் மெல்ல பறந்துவந்து நடிகையின் கவுனில் ஒட்டிக்கொள்கிறது. வெண்ணிற மேலுறை அணிந்திருந்த கையால் மெல்ல அதனை எடுத்து வீசுகின்றாள்.

“ஏன் இன்னும் சூட்டிங் ஆரம்பிக்கவில்லை?” முகம் சுளித்தடி கேட்கிறாள்.

“எந்தநாளும் இப்படித்தான். ஒரே கணக்கம் ஒரு சீன் எடுக்க முழுநாளும் இழுப்பாங்க. அநியாயமாக எங்களுடைய காலம்தான் வீணாகுது”

குற்றம் சுமத்தும் விதத்தில் பதில்சொன்ன ஒப்பனைக் கலைஞன், ஒரு சிறிய டிஷ்யூ காகிதத்தை எடுத்து நடிகையின் மேலுதட்டில் ஓரமாகத் துளிர்ந்திருந்த வியர்வையை ஒத்தி எடுக்கிறான். மயானத்தை ஊடறுத்து பலமான காற்று வீசுகின்றது. மாமர உச்சியிலிருந்து காய்ந்த இரண்டு மூன்று இலைகள் நடிகையின் கவுனில் விழுகின்றன.

“ஆடையை ஊத்தை யாக்கிக் கொள்ள வேண்டாம். ஒன்று மட்டும்தான் இருக்கிறது.”

கலை இயக்குனர் ஹோட்டலிலேயும் சொன்னது ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. ஆசனத்திலிருந்து எழும் பியவள் தான் அணிந்திருந்த பிணத்துக்கான ஆடையைப் பார்க்கின்றாள். அதில் ஒட்டியிருந்த துகள்களை விரல்களினால் மெல்ல எடுத்து வீசுகின்றாள்.

படப்பிடிப்பின்போது கெமராவை அங்கு மிங்கும் தள்ளிக்கொண்டு போவதற்கு தோதாக தரையில் இரும்பு வளைய பாதை அமைத்துக்கொண்டிருந்த தொழில்நுட்ப வியலாளனும் சகாக்களும் ஏதோ அரட்டைக் கேலிப் பேச்சுப்பேசி சத்தமாகச் சிரிக்கின்றனர். படப்பிடிப்பின்போது கடினமான வேலை செய்பவர்கள் இவர்கள்தான். என்றாலும் அது அவர்களுக்கு கேலிப்பேச்சு விநோதமான செயல். சிலவேலைகளில் அரட்டை எல்லை மீறிப்போய், மற்றவர்களிடம் ஏச்சு வாங்கிக் கட்டிக் கொள்வதுமுண்டு.

இன்று இங்கே இந்த இறந்தவர்கள் கண்துயிலும் பூமியில் தூஷண வார்த்தைகள் பேசுவது ஜீவனியின் மனதில் தாங்க முடியாததொரு துயரை ஏற்படுத்துகின்றது.

மீண்டும் காற்று வீசுகின்றது. மயானத்தில் ஒரு மூலையில் வெண்ணிறப் பூக்கள் பூத்திருந்த உயரமாக வளர்ந்திருந்த செடிகள் முன்னால் வளைந்து கையசைத்து யாரையோ கூப்பிடுவது போலத் தெரிகின்றது. ஆசனத்திலிருந்து எழுந்த நடிகை ஆடையை ஒரு கையினால் உயர்த்திப் பிடித்துக்கொண்டு மயானத்தில் நடக்கிறாள்.

“ஜீவனி கவனம். உடுப்பு அழுக்காகாமல் பார்த்துக் கொள்ளணும்.”

ஒப்பனைக் கலைஞன் சத்தமாகச் சொல்கிறான். உன்சிச் செடிகளுக்கூடாக அடிமேல் அடிவைத்து கவனமாக நடந்த அவளுக்கு, தூரத்தே நடந்த காட்சியைப் பார்த்ததும் அப்படியே நின்றுவிடுகிறாள்.

பிணப்பெட்டி ஏற்றிச்செல்லும் ஹேஸ் வண்டியொன்று கேட்டின் அருகில் வந்து நிற்கிறது. வண்டியின் சாரதியும் மற்று மொருவனும் பிணப்பெட்டியைக் கீழே இறக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். வேகமாக அவ்விடத்தையடைந்த காவலாளி அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறான். மோட்டார் பைசிக்கினில் வந்த உயரமான மனிதனொருவன் வண்டியின் அருகே பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றான். கறுப்புக் காற்சட்டையும் வெள்ளை நிற ‘சேர்ட்டும்’ அணிந்திருந்த அவன் இறந்தவரின் உறவினராக இருக்கக்கூடும்.

மயானத்தின் இடதுபக்கமிருந்த உயரமான கட்டடத்துக்கு அருகாமையில் தோண்டப் பட்டிருந்த புதைகுழிக்கருகில் பிணப்பெட்டி

வைக்கின்ற சிறிய பித்தளைக் கால்கள் கொண்டு வந்தவன், பிணப்பெட்டி வைப்பதற்கு வசதியாக அவற்றினை மண்ணில் ஊன்றி தயார் செய்கிறான். பின்னர் மற்ற மூவரின் துணையோடு பிணப்பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டுவந்து, ஊன்றிவைத்த பித்தளைக் கால்களின் மேல் வைக்கின்றார்கள்.

பிணப்பெட்டியின் முடியை இருபக்கமும் திறந்ததன் பின்னர், உயரமான மனிதன் பெட்டியின் அருகில்வந்து, மனத்துயரில் ஆழ்ந்திருந்த முகத்தை சற்று தாழ்த்திக் கொள்கிறான். இறந்து போனவருக்கு இந்த நடுத்தர மனிதன் என்ன உறவாக இருக்கலாம் என அறியும் ஆவல் நடிகையின் மனதைக் குடைகிறது. அவள் மறுபக்கம் திரும்பிப் பார்க்கிறாள். இயக்குனர் தனது கையில் வைத்திருந்த திரைக்கதை வசன பிரதியில் ஏதோ குறிப்பு எழுதிக்கொண்டிருப்பது தெரிகின்றது. கெமரா ஒருவதற்கான “டிரோலி” அமைப்பவர்களின் வேலை இன்னும் முடியவில்லை.

நடிகை ஒப்பனைக் கலைஞனைப் பார்த்து கையால் சைகை செய்துவிட்டு, புதிய புதை குழியருகே மெல்ல நடக்கிறாள். அவளது நடை சத்தத்தைக் கேட்டு பயந்த கீரியொன்று தூர ஓடி மறைகின்றது. ஒப்பனையாளன் காற்சட்டையை முழங்கால்வரை சுருட்டிக்கொண்டு பாய்ந்து பாய்ந்து வந்து நடிகையின் பின்னால் ஓடிவந்து, “எங்கே போறீங்க?”

“அதோ அங்கே. அதனைப்பார்க்க எனக்கு ஆசை”

“ஆசையா.....!” வியப்புடன் சிரிக்க முயற்சிக்கின்றான்.

தங்களை நோக்கிவரும் இவர்களைக்கண்ட பிணப்பெட்டி மலர்ச்சாலை கடைக்காரனின் கடை சேவகன், பிணத்துக்கு அணிவிக்கும் மேலாடை அணிந்து, எம்பாம் செய்துள்ளதுபோல முகவேசம் செய்துள்ள இளம்பெண்ணின் தோற்றம் அவன் மனதில் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கக்கூடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மத்தியவயதின் தோற்றத்திலிருந்த மனிதனோ இவர்களின் வருகையை கணக்கி லெடுக்கவில்லை. காவல்காரன் ஹேஸ் வண்டி சாரதியிடம் ஏதோ கிசுகிசுக்கின்றான்.

ஒப்பனைக் கலைஞன் சாரதியைப் பார்த்து சிநேக பாவத்துடன் சிரித்தான். எனினும் அதனை உதாசீனப்படுத்தி பழித்துக் காட்டுவதுபோல வாயைக் கோணி, தோண்டியெடுக்கப்பட்டுள்ள

மண் குவியலில் சிவப்புநிறத்தில் வெற்றிலை எச்சிலைத் துப்புக்கிறான்.

மத்திய வயது தோற்றத்திலிருந்தவன் பீறிடும் அழகையை அடக்கிக்கொள்ளும் முயற்சியில் செருமுகிறான். அவனது வெள்ளை சேர்ட் தொடர்ச்சியாக இருநாட்கள் அணிந்திருந்த படியால் அழுக்காகி சுருங்கிச் சுருங்கியிருக்கின்றது. ஐயோ நடந்திருப்பதை பாருங்களே, என சொல்வதுபோல இருக்கின்றது. மனதைப் பிசையும் பெரும் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான். எனினும் கண்ணீர் சிந்தவில்லை. நடிமை நடுத்தர வயது மனிதனின் பின்புறம் நிற்கின்றான். பெட்டியின் உட்புறம் நன்றாகத் தெரிகின்றது. அதனைக்கண்டதும் அவள் அதிர்ச்சிக்குள்ளானாள்.

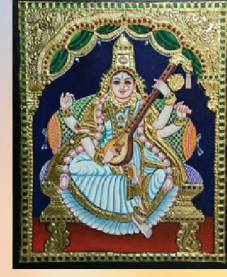
இறந்திருப்பவன் நடிமையின் வயதையொத்த பெண்ணொருத்தி. அவளது தோற்றமும், அணிவிக்கப்பட்டுள்ள ஆடைகளும் இவளுக்கு அணிவிக்கப்பட்டுள்ளதற்கு சமமானது. சில அடிகள் முன்னால் நடந்து பெட்டியின் அருகே சென்ற நடிமை, இறந்துபோன இளம்பெண்ணை ஆடாமல் அசையாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். இறந்தவன் கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டிருந்தான். வாழ்ந்த சிறு காலத்தை எண்ணி திருப்தியடைந்தவன்போல. மெல்லிய உதடுகளில் மந்தகாசம்.

காற்று வேகமாக வீசுகிறது. இறந்துபோன யுவதிக்கு அணிவிக்கப்பட்டிருந்த ஆடையின் சில சுருக்கங்கள் மெல்ல அசைகின்றன. அவள் உயிரோடிருந்த மாதிரி.

நடிமை யுவதியின் முகத்தை மீண்டும் உற்று அவதானிக்கின்றாள். சற்று நேரத்திற்கு முன்னால் தனது வேஷத்தைக் கண்ணாடியில் பார்த்தபோது தெரிந்த அதே உருவம்போலவே தெரிகின்றது. மீண்டும் மீண்டும் இறந்தவனின் உருவத்தையே பார்க்கின்றாள். பிணப்பெட்டிக் கடைக்காரன் அவளது உதடுகளை புன்முறுவல் போன்ற பாவனையில் செயற்கையாகச் செய்திருக்கின்றான். அப்படிச் செய்யாதிருப்பின் முகத்தில் சோகம் தெரிந்திருக்கும். இந்த இளம்பெண்ணுக்கு மரணம் எப்படி நிகழ்ந்திருக்கும்? அகால மரணமா? தற்கொலையா? ஆனால் அதுபற்றி இங்குள்ளவர்களிடம் விசாரிப்பது அர்த்தமற்றது என எண்ணிக்கொள்கிறாள்.

தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் யுவதி தற்கொலை செய்துகொண்டது மறக்கமுடியாத

நாளை மலர் நல்லுலகம்

எங்கிருந்தோ மீட்டுகின்ற வீணை ஒலி - என் இதயம் அளந்த கதை சொல்லிவா..

பொங்கிவரும் என் இதய உணர்வுகளால் - உணை போற்றி ஒரு காவியம் நான் தரவா..

நெஞ்சினிய நல்லவர்கள் வாழ்ந்திடவும்

நெஞ்சமிலாதவரும் திருந்திடவும்

அஞ்சியிருள் ஓடிவே எங்கணுமாய் - உன்

ஆட்சி அருள் ஓங்கிடவே இன்னமுதாய்

ஏழைமகன் வாழ்வினிலும் செல்வமருள் - கலை

வாணி உணை வாழ்த்துவதும் உன் அருளே

நாளை மலர் நல்லுலகம் உன் அறிவே - புவி

நன்றிசொல்லும் புதுமையெல்லாம் உன் அழகே

- சண்முகபாரதி

காதல் தோல்வியின் விரகதாபத்தினாலேயே. ஆனால் பெட்டியிலுள்ள பெண்ணின் முகத்தின் சோகத்தை முகபாவமாகக் காட்டி நடப்பது மிகவும் முடியாத காரியம் என்று நினைக்கிறாள். இறந்த ஒருவரின் முகபாவத்தை நடப்பில் கொண்டுவருவது எப்படி? இது உயிரோடிருந்த போதைய முகத்தோற்றம்தானா? தனக்குள் வினாவெழுப்பிக் கொண்டிருந்தவள் சில அடிகள் பின்னால் நகர்கின்றாள். அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த மத்தியவயது தோற்ற முடைய மனிதன் இறந்துபோன பெண்ணையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றான், சலனங்கள் எதுவுமற்ற கற்சிலைபோல.

இந்த மனிதன் இறந்துபோன யுவதியின் தகப்பனாக இருக்கமுடியாது. அண்ணனாகவோ அல்லது கணவனாகவோ இருக்கலாம். தங்களை விட வயதில் மிகவும்சூடிய ஆண்களை மணம்

செய்துள்ள இளம்பெண்களை நடிகைக்குத் தெரியும். அப்படி இல்லையெனில், கள்ள உறவான காதலாக இருந்திருக்கலாம்.

இளம்பெண்ணின் மரணச்சடங்குக்கு இந்த மனிதனைத்தவிர, வேறு ஒருவரும் வராதது ஏன்? அவளுக்கு பெற்றோர், உற்றார், உறவினர் கள், நண்பர்கள் இல்லையா? அவள் தன்னத் தனிமையில் வாழ்ந்தவளா? அவள் யாரெனத் தெரிந்துகொள்ளும் ஆவல் நடிகையின் மனதில் எழுகின்றது. அதனால் என்ன பலன்? இன்னும் பிணத்தைப் புதைக்காமலிருப்பது யாரோ ஒருவரின் வருகையை எதிர்பார்த்தா? ஆனால் அதுவரைக்கும் இங்கே நின்றுகொண்டிருக்க முடியாது. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் படப்பிடிப்பு தொடங்கிவிடும். இறந்துபோன பெண்ணொருத்தியைப்போல நடப்பது ஒன்றும் தான் நினைத்திருந்ததுபோல சுலபமான காரியம் அல்ல. மிகவும் கடினமானது.

ஒப்பனைக் கலைஞன் பிணப்பெட்டியின் அருகில் சென்று குனிந்து பார்க்கிறான். பின்னர் நடிகை இருந்த இடத்துக்கு வந்து, நடிகையின் முகத்தை உற்றுப்பார்க்கின்றான். ஜீவன் பிரிந்த முகத்தைப்போல, ஜீவனுள்ள முகமும் ஒரேமாதிரியான தோற்றம் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு திருப்தியடைகின்றான். நடிகையின் விருப்பத்திற்கு மாறாக, அவளது கண்களுக்கு கீழே கருமையாக்குகிறான். இறந்து போன பெண்ணின் கண்களில் கண்டு கொண்டதைப்போல.

பிணத்தின் கைகளுக்கு வெள்ளைக் கையுறைகள் அணிவிக்கப்பட்டு மார்பில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. முழங்கைகளுக்கு கீழே நரம்புகள் புடைத்து இருப்பதையும் கண்டு நடிகைக்கும் இதபோல ஒப்பனை செய்ய வேண்டும் என தீர்மானிக்கின்றான். அவன் நடிகையைநோக்கி மெதுவாக,

“நாங்கள் போவோமா?” சரி என்பதுபோல தலையாட்டுகிறான். பிணப்பெட்டியில் கண்துயிலும் யுவதியை மீண்டும் பார்க்கின்றான். என்றாவது

நான் இறந்துபோனதன் பின்னர், இதேபோல சாந்தநிலை வடிவில் அழகிய தோற்றத்தில் பிரகாசித்தால் நன்றாக இருக்கலாம். ஆனால், மரணம் எங்கு எந்நேரம் நிகழும் என்பதை எவராலும் தீர்மானிக்க முடியுமா? வாகன விபத்தில்,... தீயில்..., விமானப் பயணத்தில்..., சுனாமியில்..... பூமியதிர்ச்சியில்....., சாந்தமாக மரணம் நிகழ்வது எத்தனை பேருக்கு! முகத்தில்

நடிகையின் மனக்குழப்பம். இறந்துபோன யுவதியைக் கடைசிமுறையாகப் பார்த்து “குட்பை” சொல்கிறாள் மனதுக்குள்.

மீண்டும் மாலைக்காற்று வீசுகின்றது. நடிகையின் தலைமயிர் கலைகின்றது.

“முன்பின் தெரியாத யாரோ ஒரு பெண்ணுக்காக நான் ஏன் இந்த அளவு துக்கப்படவேண்டும்!” அவள் தன்னைத்தானே தேற்றிக்கொள்ள முயற்சிக்கின்றாள். அவர்கள் இருவரும் படப்பிடிப்புக் குழுவினர் அருகில் சென்றபோது, ஏற்பாடுகள் தயாராகவிருக்கின்றன. இயக்குனர் ‘மொனிட்டர்’ அருகில் அமர்ந்து திரையை உற்றுப் பார்த்தவாறு இருக்கின்றார். ஒளிப்பதிவாளர் கெமராவை கைகளால் திருப்பி திருப்பி காட்டியவாறு உதவியாளருக்கு விளங்கப்படுத்தி கொண்டிருக்கிறார்.

“நாங்கள் தயார்.”

உதவி இயக்குனர் நடிகையைப் பார்த்தவாறு, அவளது உறவினர்களாக நடிகை வந்துள்ள சிலர் பின்பக்கத்தில் நிற்கின்றனர். நடிகை மெதுமெதுவாக அடிமேல்அடிவைத்து பிணப்பெட்டியின் வெள்ளைப் பஞ்சணையில் படுத்துக் கொள்கிறாள். கலை இயக்குனரும், உதவியாளரும் அவளது ஆடையணிகளை சரிசெய்வதில் சுறுசுறுப்பாக செயல்படுகின்றனர்.

காற்றில் பறந்துவந்த சின்னஞ்சிறு மாம்பூக்கள் அவளது மார்பினில் விழுகின்றன. உதவியாளன் அவற்றை எடுத்து வீசுகிறான். ஒப்பனைக் கலைஞன் சிறு தூரிகையொன்றினால் அவளது கண்களுக்கு கீழே சிறிது கருமை யாக்கி, கைகளிரண்டையும் மார்பினில் வைக்கின்றான். ஒருநாளும் இல்லாதபடி தனது கைகள் மிகவும் பாரமாக விருப்பதாக நடிகைக்கு தெரிகின்றது. உதவி இயக்குனர் திரைக்கதைப் பிரதியில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு இறந்துபோன ஒருவர்போல நடப்பது எவ்வாறு என்பதை நடிகைக்கு விளக்கமாக சொல்லிக் கொடுக்கின்றார். அதைவிட கூடுதலாக நடிகை வேண்டும் என்பது நடிகைக்கு விளங்குகிறது. அது மரணத்தை விடவும் ஆழமானது, சலனமற்றது, சோகமயமானது.

பிணப்பெட்டியில் படுத்திருக்கும் நடிகைக்கு தனதே வயதான, தன்னைப்போலவே உடலமைப்பும் கொண்ட இறந்துபோன யுவதி ஞாபகத்துக்கு வருகிறாள். அதோடு மீளாத துயரில் ஆழ்ந்திருக்கும் நடுத்தர வயது மனிதனும்.

படப்பிடிப்பு முடிந்ததும் எழும்பி உயிருள்ள மனிதர்களோடு ஒன்றுசேர தனக்கு முடியும். ஆனால் இறந்துபோன யுவதி தனது துயிலிலிருந்து மீண்டும் வரவேமுடியாது என்ற எண்ணம் மனதை அழுத்துகிறது. நீண்டநாட்கள் ஒன்றாக நெருங்கிப் பழகிய ஒரு தோழியைப் பிரிந்துபோல. அப்படியான ஒருத்தி சதாகாலமும் மண்ணுக்குள் மண்ணாய்ப் புதைந்துவிட அதுபோன்ற ஒன்றை வெறும் நடப்புக்காக செய்யும் செயல் நடிகைக்குள் குற்ற உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றது. மரணம் வெறும் நடப்பா?

நடிகையின் இரு கண்களிலும் கண்ணீர் பீறிட்டு கன்னங்களில் வழிகின்றது. ஒப்பனைக் கலைஞன் அவசர அவசரமாக அவள்முன்பு குனிந்து டிஸு பேப்பரினால் கண்ணீரைத் துடைத்து, கன்னங்களை தூரிகையினால் செம்மைப் படுத்துகிறான்.

“ஜீவனி- ஜீவனி என்னா இது?” குற்றம் சுமத்தும் தொனியில் பலமாக.

படப்பிடிப்புக்கு ஆயத்தம். இப்பொழுது அவள் சாகவேண்டும். இல்லை நடிக்கவேண்டும். கண்களை மூடிக்கொள்கிறான்.

“சைலன்ஸ்” உதவி இயக்குனரில் ஒருவன் “கெமரா?” ஒளிப்பதிவாளரைப் பார்த்து இயக்குனர் சத்தமாக.

“ரெடி” ஒளிப்பதிவாளர்.

“எக்ஷன்” இயக்குனர்.

பிணப்பெட்டி மெதுமெதுவாக குழிக்குள் இறக்கப்படுகிறது. பின்னால் நிற்கும் உறவினர் களின் அழகுரல் கேட்கின்றது. நடிகைக்கும் ஓ வென்று அழவேண்டும்போல் இருக்கின்றது.

இதேநேரம் உண்மையில் இறந்துபோன பெண்ணினது சவஅடக்கம் ஆரம்பமாகிறது. காற்று மெல்லமெல்ல வீசுகின்றது மயானத்துக்குமேலே அந்திவானில் மேகங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக நகர்ந்து செல்கின்றன. காற்றில் சோம்பலுடன் அங்குமிங்கும் ஆடிக்கொண்டிருந்த காய்ந்த மாமரக் கொப்புகளில் ஒன்று நடிகையின் குழியருகே மண்ணிலும், மற்றது குழியின் கீழ்முனையிலுள்ளும் விழுகின்றது.

யாரோ ஒருவரின் மெலிதாக விம்மி யழும்சுரல் காற்றில் கலந்து மயானத்தின் உடைந்து போன கேட்டுக்கு வெளியே செல்கிறது.

“பட்டம்” பறக்கிறது

ஓடுகின்றார் தேடுகின்றார்
ஒற்றுமையாய் கூடிப் பார்க்கின்றார்.

பட்டம் விடும் போட்டி

பலபேர் பார்த்திருக்க

வல்லோர் நிறைந்த வல்வையில்

சித்திரை வருடப் பிறப்பு

திருநாளில் சிறப்பாக நிகழும்.

பட்டத்தை மேலே விடுவார்கள்.

பட்டத்தை பார்க்கவும் வருவார்கள்.

இங்கோ

பட்டத்தை யாரும் வாங்கமாட்டார்கள்.

காசு கொடுத்தாலும் கிடைக்காத பட்டம்.

ஆகாயப் பந்தலிலே அழகாகப் பறக்கும்.

எத்தனை விதமான பட்டங்கள்

எல்லாமே சிறப்பான தயாரிப்புகள்.

திட்டங்கள் போட்டு பட்டங்கள் செய்து

நூல் கட்டியே ஏற்றுவார்கள்.

கலைநயமும் காட்சிப்படுத்தப்படும்.

பட்டம் ஒன்று ஏற்றுதற்கு

பத்துப்பேர் நிற்பார்.

எட்ட நின்று நூல் இழுத்து ஓட

பட்டங்கள் வானில்பறந்து செல்லும்.

ஆண்டாண்டாய் விடும் காட்சி

பார்க்கலாம் வல்வையிலே!

இப்போ

ஏற்காத பட்டங்களும் உண்டு.

ஏற்க முடியாத பட்டங்களும் உண்டு.

படித்து பெறாத பட்டங்களும் உண்டு.

பட்டங்கள் மேலே ஏறும்.

சில பட்டங்கள் எம்மை நாடும்.

பட்டங்கள் எமக்கு பொருத்தமாவென

எண்ண வேண்டும்.

பட்டங்கள் பறக்கட்டும்.

வதிரி. சி.ரவீந்திரன்

மலையகம் 200

மலைகளையே கலையகமாக்கி
மாண்புறும் விளைநிலமாக்கி
மலையகத்தான் என வியக்க வைத்த
மலைத் தாயின் மடி தவழ்ந்த
தேயிலை மகள் நான் பாடுகிறேன்.

கப்பல் ஏறி
உப்புக் காற்றில் குடல் பிரட்ட
வெற்றுக் கையோடு
கரையொதுக்கப் பட்டவர்கள்..
மன்னார் தொடங்கி மாத்தளை வரையில்
கால்கள் தேயத் தேய காடடைந்தவர்கள்
வீட்டைய அலைந்து திரிந்து
விதி நொந்தவர்கள் நாங்கள்.

வயிறுகள் காய்ந்திருக்க
மாய்ந்து மாய்ந்து
மலைகளைக் குடைந்தவர்கள்
இரவிலும் பகலிலும்
வெயிலிலும் மழையிலுமாக
இருநூறு மைல்களை
நடந்தே கடந்தவர்கள் நாங்கள்..

பாதி உயிரை கடலிலும்
மீதி உயிரை கையிலும்
பிடித்துக் கொண்டே
காய்ச்சலில் பாதி
கழிச்சலில் பாதியென
எதுவும் மிஞ்சாத ஏதிலிகளாக வந்தும்
மலையகத்தின் மாண்பை மேதினியில்
உயர்த்தியவர்கள் நாங்கள்...

ஆதிலைட்சுமியோடு
ஆழ்கடலில் மூழ்கிய
எங்கள் முப்பாட்டனின் வரலாறு
டைட்டானிக்கையும் முந்தியது...
உழைப்பை மட்டுமே உறிஞ்சும்
ஆண்டைகளுக்கு
எங்கள் ஆயிரம் ரூபாய் போராட்டம்
எப்படி புரியும்..?

அட்டைக்கும் குளவிக்கும் ஆயுளையே
கொடுத்த எங்கள் அடையாளம்
புதைகுழிகளில் கூட இல்லை.

சொத்து சுகம் கேட்கவில்லை
மெத்தை வீடும் கேட்கவில்லை
நத்தைகளாய் சுருண்டிருக்கும்
லயன்கள் மாறிவிட
ஒரு துண்டு நிலம் கேட்டோம்..

உழைத்து உழைத்தே
ஓடாய் தேய்ந்த எங்களுக்கு
ஏது உபகாரம்..?

உலக நாடுகளின் உள்ளத்தில்
இலங்கையின் நாமத்தை
தேயிலையால் பச்சை குத்தியவர்கள்..
பசுந்தளிரை பானமாக்கி
பருகும் உடலில்
புது இரத்தம் பாய்ச்சியவர்கள்...
எமக்கென எதுவும் மிச்சம் வைக்காத

நாங்கள் தான்
 பார்க்க கேட்க ஆளில்லாத
 பாட்டாளி வர்க்கமென
 பட்டா எழுதப்பட்டவர்கள்..
 படங்கையும் சாக்கையும்
 கட்டிக் கொண்டு
 பனியும் குளிரும் விரட்ட விரட்ட
 கொரோனாவுக்குள்ளும் கொழுந்து
 பறித்தவர்கள் நாங்கள்..
 தாய்நாடு தவிக்கும் போதெல்லாம்
 தாங்கிப் பிடித்தவர்களும் நாங்கள்தான்.
 இன்னுமா எங்களை
 காணி வேண்டும் வீடு வேண்டுமென
 கெஞ்ச விட்டு பார்த்திருக்கிறீர்கள்...?

தமிழ்நாடு, இராமநாதபுரம்
 திருச்சி திருநெல்வேலி ஆள் திரட்டி
 சிவகங்கை பெரம்பலூர் என
 பல ஊரின் படி தாண்டி
 தண்ணீரும் கண்ணீரும் கதை சொல்ல
 மன்னாரில் எடுத்து வைத்த
 வெறுங்காலின் பயணமிது..

சூரியன் சுட்டெரிக்க
 அனூராதபுரம் மதவாச்சி
 மனிதரற்ற வனம் கடந்து
 முட்புதர்கள் முகங்கிழிக்க
 காடெல்லாம் வழி செய்து
 கலாவெவ கெகிராவை
 கால்கடுக்க நடந்து வந்து
 அரங்கலையில் சிலபேரும்
 நாலந்த, கருங்காலி
 தாமரை வள்ளி தோட்டம்...
 அதுதாண்டி அப்புகாலந்த
 நோனா தோட்டம்

பாதிசனம் தங்கிவிட
 மீதியெல்லாம் முன்னேறி
 மாரியம்மன் முன்றலிலே மாத்தளையில்
 நின்றார்கள்...
 இங்கிருந்தே இரத்தோட்டை குளோடா
 கூப்பிடு தோட்டம்..
 லோன்வில வேரகம
 கோப்பி தோட்டம்...
 ஆண்டுகள் நகர்வது போல்
 எல்கடுவ உனுகல கல்கேவத்த
 பிட்டகந்த செல்வகந்த கந்தேவத்த...
 கால்கடுக்க மலையேறி காச்சமலை..
 தம்பலகல கபரகல டமலை..
 நெல்லிமலை மேமலை மவுசாகலை.
 ஓடி ஓடி காடெல்லாம்
 கோப்பி தேயிலை நடடும் வைத்தோம்..
 அங்கெல்லாம் நாமே விதையாகி மரமாகி
 காயாகி கனியாக கிளை பரப்பி படர்ந்து
 நிற்கும்
 வேர்களும் ஆனோம்...

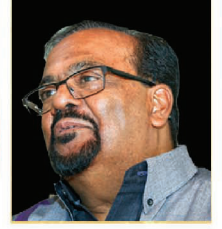
உலகெங்கும் நுகர்ந்து வியக்கும்
 தேநீரின் வாசம்
 உரமாகி வீழ்ந்திருக்கும்
 எங்கள் உழைப்பின் சுவாசம் தான்..
 இனியும் எங்கள் வாழ்வு
 பூத்து விடுமென்றே
 எழுந்து நிற்போம்!
 வாழ்க மலையகம்.!

மாத்தளை
ஜெஸ்மா ஹமீட்.

சிலீப் அப்னியா

ஆசி கந்தராஜா

பீட்டர் சுல்ஸ், என்னுடன் பல்கலைக் கழகத்தில் பணிபுரிந்தவன். அவனுக்கு நண்பர்களுமில்லை, எதிரிகளுமில்லை. எல்லோருடனும் கலகலப்பாகப் பேசுவான். அதேயளவுக்கு அனைவரையும் ஜமிச்சமாகப் பார்ப்பான், அவதானமாக இருப்பான், தான் பிடிச்ச முயலுக்கு மூன்று கால்கள் என்ற மனநிலையிலிருந்து மாற மாட்டான். தானொரு யூதன், ஜேர்மன் நாட்டிலிருந்து சிறு வயதில் பெற்றோருடன் ஆஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தவன், என அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வான்.

ஜேர்மனி இரண்டாகப் பிளவுபட்டிருந்த காலத்தில், கிழக்கிலும் மேற்கிலும் படித்தவன், பணிபுரிந்தவன் என்ற வகையில் இவனது பெயர் ஒரு யூதப்பெயரல்ல, அது ஜேர்மன் பெயர் என்பதை நான் அறிவேன்.

எமது கல்விப் பீடத்தின் நத்தார் கொண்டாட்டத்தின் போது இருவரும் மது அருந்திப் போதையேறிய நிலையில், உண்மையில் நீ யூதனா? என எதேச்சையாகக் கேட்டேன். கொஞ்சநேரம் எதுவும்பேசாது அமைதி காத்தவன், பதில் எதுவும் சொல்லாமல் கொண்டாட்ட மண்டபத்தை விட்டு வெளியேறிவிட்டான். இது அவனது இயல்பான குணமல்ல. கேள்வி கேட்பவனை மடக்கி, வெட்டி, உரத்துப்பேசி, தகுந்த பதிலடி கொடுப்பது அவனது இயல்பு.

அதிக அளவிலே அவன் மது அருந்துவதையும், யூதர்களுக்கான உணவுப் பழக்கங்களையும், கட்டுப்பாடுகளையும் பின்பற்றாமல் வாழ்வதையும் மனதில் கொண்டே, நான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன்.

பீட்டர் ஒரு உணவுப்பிரியன். எல்லா இனக் குசினிகளிலும் தயாராகும் உணவுகளையும் விரும்பிச் சாப்பிடுவான். எனது மனைவியைக் கண்டால் எப்போது புரியாணிபோடுகிறாய்? எனக்கேட்டு, சாப்பாட்டுக்கு வரும் நாளையும்

சொல்லி, மெனுவையும் சொல்வான். இப்படி நேரகாலம் பார்க்காது கண்டதையும் தின்பதால், ஊளைச்சதை வைத்து, உடல்பருத்து, குண்டாக இருந்தான். இதுபற்றி அவன் என்றும் கவலைப்பட்டது கிடையாது. உலகிலுள்ள எல்லா வியாதிகளும் அவனுக்கு இருந்தன. குளிசைகளை விழுங்கி, கொண்றோலில் வைத்திருந்தான்.

நத்தார், புதுவருட விடுமுறைகளின் பின்னர் பல்கலைக்கழகம் துவங்கிய முதல் நாள், பீட்டர் என்னைப் பல்கலைக்கழக வாசிக சாலையில் கண்டதும் என்னை ஒரு மூலைக்கு இழுத்துக் கொண்டுபோய், நான் கேட்ட கேள்விக்குரிய பதிலைச் சொன்னான். தனது தந்தை ஜேர்மன் என்றும் தாய் ஒரு யூதப் பெண்மணி என்றும் சொன்னவன், யூத இன வழக்கப்படி ஒரு குழந்தை, யூத இனத்தைச் சேர்ந்தது என அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு யூதத்தாயின் வயிற்றில் பிறந்திருக்க வேண்டும். தந்தையின் பின்புலம் கணக்கில் எடுக்கப்படுவதில்லை. இந்தவகையிலேதான் சந்ததி சந்ததியாகப் பூமிப் பந்தெங்கும் சிதறுண்டு வாழ்ந்த யூதர்கள் கணக்கெடுக்கப்பட்டு ஒன்று சேர்க்கப் பட்டார்கள். இந்த உண்மையைத் தெரிந்துகொள், என்றான் முகத்தில் அடிக்காத குறையாக. அடுத்தநாள் இந்திய சாப்பாட்டுக் கடையில் வாங்கிய புரியாணிப் பார்சலுடன் சென்று அவனைச் சமாதானப்படுத்தினேன்.

பீட்டர் மூன்று தடவைகள் திருமணம் முடித்தவன். ஒன்றும் நிலைக்கவில்லை. குழந்தைகளும் இல்லை. மூன்றாவது மனைவியின் விவாகரத்தின் பின்னர் வெளிவந்த பத்திரிகைச் செய்திமூலமே இதற்கான காரணம் வெளியில் தெரிந்தது. இவன் உரத்த சத்தத்தில் குறட்டை விடுவானாம். குறட்டையும், விவாகரத்துக்கு வலுவான காரணமாகலாமென, பத்திரிகைச் செய்திக்குத் தலைப்பிட்டிருந்தார்கள்.

பல்கலைக்கழகத்திலும் அவ்வப்போது மேசைமீது தலையைச் சரித்து குட்டித்தூக்கம் போடுவான். விரிவுரையாளர்களின் கூட்டங்களின் போது பின் வரிசையில் அமர்ந்து கொள்வான். திடீரென வெளிப்படும் குறட்டைச் சத்தத்தின் போது, மற்றவர்கள் சிரிக்க, திடுக்கிட்டு எழுவான். நீண்ட நேரம் இரவில் விரிவுரைகளுக்குத் தயார் செய்வதாக, இதற்குக் காரணம் சொல்வான்.

திடீரென ஒருநாள் வாகனம் ஓட்டும்போது தூங்கியதால், விபத்து ஏற்பட்டு அவன் மரணமான செய்தி வந்தது. அவனுக்கு “சிலீப் அப்னியா” (Sleep-apnea) என்ற குறைபாடு இருந்ததாகப் பின்னர் அறிந்துகொண்டோம்.

சிலீப் அப்னியா என்னும் பதத்தை நான் முன்னர் அறிந்திருக்கவில்லை. இதுபற்றி எமது குடும்ப வைத்தியரைக் கேட்டேன்.

இரவில் நீங்கள் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் இருக்கும்போது, உங்களை அறியாமலே, உங்கள் தொடர் சுவாசம் தடை செய்யப்படுவதை, சிலீப் அப்னியா என்பார்கள். இதனால் மூளைக்கும் மற்றைய உடல் உறுப்புக்களுக்கும் செல்லும் பிராணவாயு, அதாவது ஒக்ஸிஜின் தடைப்படும். இது நோயல்ல. ஒரு குறைபாடே, என்றார் வைத்தியர்.

இதன் அறிகுறியென்ன?

சத்தம் போட்டுக் குறட்டை விடுதல், நித்திரை தடைப்படுதல், ஆழ்ந்த நித்திரையில் முச்சுத் திணறுதல், காலையில் தலைவலி, கீறிச்சினத்தல், அளவிற்கு அதிகமான பகர்தூக்கம், வாகனம் செலுத்தும்போது தன்னை மறந்து தூங்குதல். அதனால் விபத்து, உணர்ச்சி வசப்படுதல், கோர்வையாக ஒன்றைப் பேச முடியாத நிலை, அவதானக் குறைவு, மனவழுத்தம் என்பன, சிலீப் அப்னியாக் குறைபாட்டால் வருபவை. இதன் காரணமாக இருதயம், சிறுநீரகம் ஆகிய உள்ளூறுப்புக்கள் பாதிப்படைவதுடன் தாம்பத்திய வாழ்வும் பாதிக்கப்படும் எனக் குணம் குறிகளைப் பட்டியலிட்டவர், பீட்டரின் விஷயத்துக்கு வந்தார்.

சிலீப் அப்னியா குறைபாடு காரணமாக உங்கள் நண்பருக்கு இரவில் சரியான தூக்கம் இருந்திருக்காது. முச்சுத் திணறி அடிக்கடி விழித்திருப்பார். இதன் காரணமாகவே பகலில் அவர் பல்கலைக்கழகத்தில் தூங்குவது, என விளக்கினார் வைத்தியர்.

அப்போ, விபத்து எப்படி ஏற்பட்டது?

சிலீப் அப்னியா உள்ளவர்கள், வாகனம் ஓட்டும்போது தூங்குவது சாதாரணமாக நடக்கும் சங்கதி. தூக்கத்தில் பலர் எதிர்ப்பக்கம் வாகனத்தைச் செலுத்தி, நேருக்குநேர் இன்

னொரு வாகனத்துடன் மோதியிருக்கிறார்கள். சமீபத்திய கணக்கெடுப்பின்படி அறுபது வயதைத் தாண்டியவர்களுள் நாற்பது வீதமானவர்களுக்கு இந்தக் குறைபாடு இருப்பது கண்டறியப் பட்டுள்ளது. இவர்களுள் பெரும்பாலானோர் குண்டாகவும் ஊளைச்சதை வைத்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இரவில் குறட்டை விடுவார்கள், என்றவர் சற்று நிறுத்தி என்னைப் பார்வையால் அளந்தார்.

வைத்தியரின் விளக்கத்தைக் கேட்டதும் எனக்குச் சற்றுப் பயம்வந்தது. சமீப காலமாக நான் பயங்கரமாகக் குறட்டை விடுவதாக மனைவி சொல்கிறாள். எனது உடல் நிறையும் அதிகரித்திருப்பதை உணர்கிறேன். அதனால் இதுபற்றி மேலும் கேட்டேன்.

குறட்டைவிடுதல், குறிப்பாக சிலவிநாடிகள் இடைவெளிவிட்டுக் குறட்டைவிடுதல், அடிக்கடி நித்திரை குழம்பி எழும்புதல் என்பன சிலீப் அப்னியாவுக்கான ஆரம்பகட்ட அறிகுறி.

இதுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் டொக்டர்? நான் சொன்ன இவ் அறிகுறிகள் யாருக்காவது இருந்தால், அவர்கள் குடும்ப வைத்தியரிடம் முறையிட வேண்டும். அவர் இதற்குரிய நிபுணர்களிடம் அனுப்புவார். அங்கு இவர்களை ஓரிரவு தங்கவைத்து, இவர்கள் தூங்கும் போது அதற்குரிய பரிசோதனை களைச் (Sleep study) செய்வார்கள். சிலீப் அப்னியா இருப்பதைக் கண்டறிந்தால் அதற்குரிய காற்றுச் செலுத்தி இயந்திரத்தைக் (CPAP - Continuous Positive Airway Pressure) கொடுத்துப் பரிசோதிப்பார்கள். பலன் கிடைக்கும் பட்சத்தில், நீங்கள் உங்களுக்கான இயந்திரத்தை வாங்கிப் பலனடையமுடியும். இந்தக் குறைபாட்டுக்கு மருந்தில்லை.

இதைக் கேட்டதும் ஒருவித கலக்கத்துடன் வைத்தியரைப் பார்த்தேன்.

இயந்திரம் என்றவுடன் பயப்படாதீர்கள். பல விதமான சிறிய இயந்திரங்கள் தற்போது இருக்கின்றன. இவற்றைப் பாவித்த பலர் புதிய மனிதர்களாக மாறி, மகிழ்ச்சிகரமாக வாழ்வதை நான் அறிவேன்.

குறிப்பாக உடல் பருமன் உள்ளவர்களுக்கும் குறட்டை விடுபவர்களுக்கும் இக்குறைபாடு இருக்கும் சாத்தியம் அதிகம். எனவே தாமதிக் காது வைத்தியரை நாடுங்கள் என, எனக்கும் அது இருக்கக்கூடும் என்ற பாவனையில், ஒரு புதுவிதமான குண்டை, என்னை நோக்கி உருட்டிவிட்டார் வைத்தியர்.

இந்தியா, பாரதம் எனும் சொற்களும்

அவை வழங்கும் பொருளும்

வரகரைவரணன்

சொற்களின் தோற்றத்திற்கு 'ஒலி'யே காரணமாக இருந்தபோதும் அச்சொற்கள் ஒருவரின் உச்சரிப்பின் மூலம் மாற்றம் அடைதல் தவிர்க்க முடியாததாகும். இதற்கு ஒரு மனிதனின் நாக் கே ஆதாரமாகும். அதனால்தான் மொழி என்பது ஆங்கில மொழியில் LANGUAGE என்று வழங்குகின்றது. இது LINGUA என்னும் லத்தின் (LATIN) சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதற்குத் தமிழில் நாக் கு என்று பொருள். 'சிந்து' என்னும் பழங்காலச் சொல் 'இந்து' என உச்சரிக்கப்பட்டதற்கும் இதுவே ஏதுவாகும்.

வரலாற்றில் ஏறக்குறைய நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பேர்சியர்கள் (இன்றைய ஈரான் நாட்டில் வாழ்ந்தவர்கள்) இந்தியா மீது படை எடுத்தபோது அங்கு பாய்ந்தோடும் நதிக்குச் 'சிந்து' எனப் பெயரிட்டனர் எனக்கூறும் அறிஞர் T.M.P மகாதேவன் 'இந்து' என்னும் சொல் 'சிந்து' என்னும் சொல்லின் திரிபு என்பார். (இந்து சமயத்தத்துவம் - பக்கம் 11) அறிஞரின் ஆழமான இக்கருத்து ஒருபுறம் இருக்க மற்றுமொரு தமிழ் அறிஞரான சி. பாலசுப்பிரமணியன் சிந்து என்னும் சொல் பற்றி இவ்விதம் குறிப்பிடுகின்றார்.

பபிலோனியாவில் (இன்றைய ஈராக்) ஆடைகளைக் குறிக்கும் பட்டியல் ஒன்றில் சிந்து என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. வெண் துகிலைக் குறிக்கும் இச்சொல்லானது கன்னடத்திலும் துளுவிலும் வழங்கி வரும் 'சிந்தி' என்ற பழைய திராவிடச் சொல்லில் இருந்து தோன்றியதாக இருக்கலாம். இது தென் இந்தியாவோடு பபிலோனியா நடத்திய வணிகத்தைக் குறிக்கும். (சங்க இலக்கியம் - சில பார்வைகள் - பக்கம் 19)

மேற்படி ஆய்வுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சிந்து அல்லது சிந்தி என்னும் சொல் தமிழ்ச் சொல்லாகக் கொள்ளப்படலாம் (திராவிடம்

என்னும் சொல் தமிழ் என்னும் சொல்லின் திரிபு என்பார். மொழியியல் அறிஞர் மு.வ. அவர்கள்) என்பதற்கு இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சிந்து சமவெளி என்னும் பெயரில் இடம்பெற்றுள்ள 'சிந்து' என்னும் சொல்லை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம். மேலும், இன்றைய ஈரான் என்னும் நாட்டின் பெரும் பகுதியையும் அன்றைய சிந்து சமவெளி அடக்கியிருந்தமை அது தமிழர் வாழ்நிலம் என்பதையே உணர்த்தும். மகாகவி பாரதியும் தமது கவிதை ஒன்றிலே குறிப்பிட்டுள்ள 'சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே' என்னும் கருத்தாக்கம் சிந்து என்னும் பெயரை உடைய நதி தற்போதும் உயிர்ப்புடன் திகழ்வதையே உணர்த்தும். இனி, பாரதம் என்னும் சொல்லில் நமது கவனத்தை நிலை நிறுத்தலாம்.

இச்சொல்லைப் பெரிதும் பயன்படுத்திய வர்களில் மகாகவி பாரதியும் முதறிஞர் ராஜாஜியும் முக்கியமானவர்கள் என்பதைப் பாரதியின் "பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு - எங்கள் பாரத நாடு" என்னும் பாடலின் பல்லவியும் "வியாசர் விருந்து" என்னும் தமது நூலின் தலைப்பை "மகாபாரதம்" என முதறிஞர் மாற்றியமையும் எடுத்துக்காட்டும். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இச்சொல் இன்று இந்தியாவில் எதிர்ப்புக்கும் ஆதரவுக்குமிடையே மாட்டிக்கொண்டு அல்லல்படுவதை உலகமே அறியும். அதனால் இச்சொல் பற்றிய ஆய்வும் கற்றோர்க்குத் தேவையானதாக அமையலாம்.

"பரந்தது" என்னும் பொருளைத்தரும் பரவையால் (கடலால்) பெருமளவு சூழப்பட்டது தமிழ்நாடு. அதனால் அங்கு வாழும் அதன் முதல்குடி மக்களாகியத் தமிழரில் பெருமள வானோர் பரதர், பரதவர் (மீனவர்) என்றே அறியப்பட்டனர். பாண்டிய மன்னன் கூட மீனவன் என்று சொல்லப்பட்டதோடு அவன் கொடியும் மீன் இலச்சினையோடு பட்டொளி

வீசிப் பறந்தது. முற்காலத்தில் வழங்கிய பரவர் என்ற சொல்லே பின் 'பரத' என்று குறுகியிருக்க வேண்டும். இம்மாற்றம் சொற்களைப் பொறுத்தவரையில் சாதாரண சம்பவமாகும்.

குறுகிய சொற்கள் நெடிதாகியதையும் நெடிய சொற்கள் குறுகியதையும் நாம் பிறமொழிகளிலும் பார்க்க முடியும். இது, வேட்டை ஆடிய ஆதிகாலத் தமிழர் (முன்னோர்) வேட்டுவர் வேடர் என்று திரிந்தது போலவாகும். இச்சமயத்தில் 'பரத' என்னும் சொல் பற்றிய பேராசிரியர் பரமு புஸ்பரெட்டணத்தின் ஆய்வுரையை நமது கவனத்திற்கெடுத்துக்கொள்ளலாம்.

கி.மு. 3ஆம், 2ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய இருபத்தொரு கல்வெட்டுக்களில் 'பரத' என்ற சமூகப் பெயர் காணப்படுகின்றது. இவற்றில் பெரும்பாலான கல்வெட்டுக்கள் வட, வட மேற்கு இலங்கையில் காணப்படுகின்றன. திராவிட சொல்லகராதியில் 'பரத' என்ற சொல்லுக்குச் சமமாக பரதர், பரதவர், பரவர், என்ற சொல் கூறப்பட்டுள்ளமை இங்கு நோக்கத்தக்கது. மலோனி (MALONEY 1969:204-240) செனவிரட்ணா (SENVIRATNA 1985 : 49-50) போன்றோர் தென் தமிழ் நாட்டிலும் வட, வடமேற்கு இலங்கையிலும் தற்காலத்தில் வாழ்ந்துவரும் பரதவ சமூகத்தின் தோற்றத்தைச் சங்க இலக்கியத்தில் வரும் பரவர், பரதவர் சமூகத்துடன் தொடர்புபடுத்திச் சங்க இலக்கியத்தில் வரும் பெயர்களும் கல்வெட்டுக்களில் வரும் 'பரத' என்ற பெயரும் ஒன்றெனக் கூறுகின்றனர்.

சங்க காலத்தில் கடலும், கடல் சார்ந்த பகுதியிலும் வாழ்ந்த நெய்தல் நில மக்களாகப் பரதவர் குறிக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் சில இடங்களில் பரவர் எனவும் பல இடங்களில் பரதவர் எனவும் குறிக்கப்படுகின்றனர். சங்க இலக்கியத்தில் பரதவரின் முக்கிய தொழிலாகச் சங்கு, முத்துக்குளித்தல், மீன்பிடித்தல், வர்த்தகம் என்பனவும் குறிக்கப்படுகின்றன. இலங்கை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் 'பரத' என்ற பெயரோடு வருபவர்கள் வணிகர், அரசு தூதுவர், கப்பலோட்டி, குடும்பத் தலைவன் என்ற சமூக அந்தஸ்துக்குரியவர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். தென் இலங்கையில் கிடைத்த நாணயத்தில் காணக்கூடிய சிறப்பான அம்சம் 'பரத' என்ற பெயருடன் நாணயத்தின் முன்புறத்தில் இரு மீன் சின்னங்கள் பொறிக்கப்

பட்டிருப்பதாகும். (பண்டைய இலங்கையில் தமிழும் தமிழரும் - பக்கம் 42-43)

மேற்படி ஆய்வுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பரதவர், பரதர், பரவர் என்னும் சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள 'பரத' என்னும் சொல்லுக்குச் சமமானவை என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை அச் சொற்கள் அனைத்தும் ஒரே பொருளை உடையவை என்பதை உணர்த்தும். இதுபோன்றதே இன்றைய இந்திய அரசாங்கம் பயன்படுத்தும் 'பாரதம்' என்ற சொல்லின் திரிபான 'பாரத்' என்ற சொல்லும் 'பரத' என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் மற்றொரு திரிபு என்பது தெளிவாகின்றது. இது மொழியியல் கூறும் உண்மையுமாகும்.

'பரதவ' சமூகத்தினர் தொன்மைமிக்கவர்கள் என்பது யாராலும் மறுக்க முடியாததொன்று. இதனை இந்திய இதிகாசங்களில் ஒன்றான 'பாரதம்' வெளிப்படுத்தும் என்பதற்கு அதன் தொடக்கமான 'சத்தியவதி' என்னும் மீனவப் பெண்ணே சான்றாவார். சந்தனு என்னும் மகாராசாவின் முதல் மனைவி என்று சொல்லப்படும் கங்காதேவியும் ஒரு மீனவப் பெண் என்பதற்கு பெயரே தக்க ஆதாரம். மகாபாரதத்தின் "ஆரம்பப்புள்ளி" பீஷ்மர், கங்காதேவியின் மைந்தன் என்பதால் அவரும் மீனவர்தான். இதுபோன்றே சத்தியவதியின் வம்சமான கௌரவரும் பாண்டவரும் அதே பரம்பரையின் தொடர்ச்சி என்பது தெளிவு.

இதிலிருந்து மகாபாரதத்தவர் பரவர் என்பது தெளிவானதாகும். எனவே பரவர் பூமியே பாரதம். அப்பரவர் பாண்டியர் எனும் பெயர் பெற்ற தமிழர் என்பதும் (பழைமை என்னும் பொருளை உடைய பண்டு என்னும் சொல்லின் திரிபே பாண்டியர் என்பர்) மறுக்க முடியாத உண்மை. எனவே இந்தியா என்னும் பெயரை நீக்கிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக 'பாரத்' என்ற பெயரைச் சூட்டினாலும் அது ஒரு பழந்தமிழ்ப் பெயரின் திரிபு என்பதை உலகமே உணர்ந்து கொள்ளும்.

பண்டையத் தமிழர்கள் வேட்டுவர்களாகவும் மீனவர்களாகவும் திகழ்ந்தமைக்குக் குன்றுகள் (சிறுமலைகள்) நிறைந்த குறிஞ்சி, நிலமும் கடல் சார்ந்த நெய்தல் நிலமுமே தக்க சான்றுகளாகும். உலகின் முதல் மனிதனே வேட்டுவனாகத் திகழ்ந்தான் என்னும் மறுக்க முடியாத வரலாற்றைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

வாக்குண்டாம்,
(இன)வாதமுண்டாம்

பவானி சிவகுமார்

சிரிப்பொலியும், பேச்சுக் குரல்களும், கூடவே பறவைகளின் இரைச்சலும் இங்குவரை கேட்டன. மாதவன் நடையை விரைவு படுத்தினார். ஊருக்குச் சற்று ஒதுக்குப் புறமாகச், சுற்றிலும் மரங்கள் குடை பிடித்திருக்க, மையமாக அமைந்திருந்தது அந்தச் சனசமூக நிலையம். புலம் பெயர்ந்த ஊரவர்களின் உபயம்.

“வாங்கோவாங்கோ இந்தச் “சியார்”ல இருங்கோ.”

“நான் “லேட்”டா?”

“இல்ல... இன்னும் தொடங்கேல்ல.”

சனசமூக நிலையத்தின் ஒரு பகுதி - புத்தகங்களும், பத்திரிகைகளுமாய் - வாசகர்களுக்காகக் காத்திருக்க, மறுபகுதி தொலைக்காட்சியுடன் ஒரு மண்டபமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. சிறு அளவிலான ஒன்றுகூடல்களும், இலக்கிய விழாக்களும் இல்லாத வேளைகளில் இது சிரேஷ்ட பிரஜைகளால் தொலைக்காட்சி பார்ப்பதற்காய் ஆக்கிரமிக்கப்படும்.

கிரிக்கெட், நாடு முழுவதிலும் நடைபெறும் திருவிழாக்கள், நேர்காணல்கள், கச்சேரிகள் இவையெதுவும் இவர்களிடமிருந்து தப்ப முடியாது. இவையெதுவும் இல்லாதவிடத்துத்தான் இருக்கவே இருக்கின்றன புத்தகங்களும், பத்திரிகைகளும்.

ஏன் இவர்களின் வீடுகளில் தொலைக்காட்சி இல்லையா? ஏன் இல்லை? அவை இவர்களின் மகள்மார், மருமகள்மார் தொலைக்காட்சி தொடர்களும், திரைப்படங்களும் பார்வையிடுவதற்கு. அப்படியில்லை என்று இவர்கள் பார்வையிட முனைந்தால், ஏகாந்தமாய்த்தான் தொலைக்காட்சிமுன் அமர்ந்திருக்க வேண்டி வரும். இதுபோல் கருத்துக் பரிமாற்றங்கள், நேர்முக வர்ணனைகள், கிண்டல்கள், விமர்சனங்களிற்கு வாய்ப்பில்லை.

இதுதவிர மதியத் தூக்கத்தைத் தவிர்க்கவும்,

நடைப் பயிற்சி - வீட்டிலிருந்து இங்குவரை - செய்யவும், இறுக்கமான சூழ்நிலையின் பிடியிலிருந்து தப்பவும், தன் வயதொத்தவர்களுடன் சம்பாஷிக்கவும் இந்தச் சனசமூக நிலையம் வழி வகுத்தது.

இன்று இங்கே கூடி இருப்பது பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடரைப் பார்ப்பதற்கு. ஒரு தனியார் தொலைக்காட்சி வேலை மெனக்கெட்டு, வேலை இல்லாதவர்கட்காக இதை ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருந்தது. இது தொடங்கிய நாளிலிருந்து திருவிழா போல் உணர்கிறார்கள். மேய்ச்சல் தரை ஆக்கிரமிப்பு, திரிபோலி கொலைக்குழு, சணல்-4, முளைத்தெழும் விகாரைகள், புதைகுழிகள், நீதிபதி இராஜினாமா என இவர்கட்கு நிறையவே தீனி கிடைத்தது.

“அடுத்த எலெக்சனுக்கு முதல் பிரச்சனை வரும் போலத் தான் கிடக்கு.”

“இனவாதத்தைக் கொட்டுறதே அதுக்குத் தானே.”

“ஓ ...எல்லாம் சிங்கள மக்களின் வாக்குக்காகத் தான்.”

“சனம் திரும்பத் திரும்ப ஏமாறாது.”

“அசாத் மௌலானா வாயைத் திறந்ததால, இனி ஏதும் செய்ய முதல் கொஞ்சம் யோசிப்பாங்கள்.”

“நாய் வாலை நிமிர்த்த ஏலாது.” - நரசிம்மன்.

“லேட் நைன்டீன் பிப்ரெஸ்ல, எண்டைக்கு தனிச் சிங்கள சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாங்களோ அண்டைக்குத் தொடங்கிய சனி”- இது மாதவன்.

“கோயில்ல கை வைக்கிறாங்களே பரம்பரை பரம்பரையாய் நாங்கள் கும்பிட்டு வந்த இடம் ...”

“தொல்பொருள் திணைக்களம் ஒரு பக்கம்,

வன வளத் திணைக்களம் இன்னொரு பக்கம்...”

“காசில்லைகாசில்லை எங்கிறாங்கள்
விகாரை கட்டிடுதுக்கு காச இருக்கு.”

“இதுக்குத் தான் பெடியன்கள் இருக்கோணும்
எண்டுறது.”

“ம் ...ம். இருந்திருந்தால் தெரியும். இப்பிடி
இருந்து கதைச்சுக் கொண்டு இருக்க மாட்டீங்கள்.
இருந்த இடத்தில் புல்லு முளைச்சிருக்கும்.”-
நரசிம்மன் சினந்து கொண்டார்.

பார்வையுக்கு மிக அமைதியாகத் தெரிவார்
நரசிம்மன். ஆனால் உள்ளே பல எரிமலைகள்
குமுறிக்க கொண்டிருக்கும். யுத்த முடிவின்
போது,..... இல்லையில்லை ஆயுதங்கள்
மெளனித்தபோது முள்ளிவாய்க்கால் வரை
பயணித்திருந்த இவர், கடல் வழியே
வெளியேறி முள்வேலி முகாமில் வசித்தவர்.
இன்னமும் உள்ளே ரணங்கள் ஆறவில்லை.
இடையிடையே இப்படித்தான் வெளிக்
கிளம்பும்.

நிகழ்ச்சி இன்னமும் ஆரம்பமாகவில்லை.
இடையில் நாட்டு நடப்புகள் அலசி
ஆராயப்பட்டன. அங்கலாய்ப்புகள் தொடர்ந்தன.

“இந்தச் “சணல்4”க்குப் பிறகாவது சர்வ
தேச விசாரணை வருமா?”

“இவங்கள் வர விட்டாத் தானே. தாங்கள்
விசாரணைக்குழு அமைக்கிறம் என்கிறாங்கள்.”

“நாங்கள் பார்த்தாத் விசாரணைக்குழுவா?
எழுபதுகளில் சன்சோனி விசாரணைக்குழுவில்
இருந்து பார்த்துக் கொண்டு தானே இருக்கிறம்.”
- நரசிம்மன்

நிகழ்ச்சி ஆரம்பமானது. எல்லோரும்
பேச்சை நிறுத்தி, தொலைக்காட்சிப் பக்கம்

பார்வையைத் திருப்பினர்.

தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்
சிலர் திரையில் தெரிந்தனர். “ஹன்சார்ட்”டில்
இருந்து நீக்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள்
பற்றி, ஒரு தமிழ் உறுப்பினர் பட்டியலிட்டுக்
கொண்டிருந்தார். இது முதல் நாள் நிகழ்வின்
எதிரொலி. ஒரு தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்
பினரின் பிறப்புப் பற்றி சந்தேகம் கிளப்பப்
பட்டிருந்தது.

“மிகவும் கேவலமான, கீழ்த்தரமான
செயல். சபாநாயகர் அவர்களே இதைக்
“ஹன்சார்ட்”டிலிருந்து.....”

உரை தொடர்ந்தது.

“நாங்கள் வந்தேறு குடிகளல்ல. இந்த
நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகள். இயக்கர், நாகர்
எனும் எம் மூத்த குடிகள் யாழ்ப்பாணத்தில்
வாழ்ந்ததற்கு சான்றுகள் உள்ளன. எமக்கு
இந்த நாட்டு பௌத்த, சிங்கள மக்கள் போல்
வாழ சகல உரிமையும் உண்டு.”

பார்வையாளப் பெருமக்கள் சந்தேகங்
களைப் பரிமாறிக் கொண்டனர்.

“அண்ணை இவங்கள் தமிழில் கதைப்பது
சிங்கள எம்பிமாருக்கு விளங்குமா?”

“ஓ யெஸ் .., காதில் “வயர்லெஸ்
ட்ரான்ஸ்லேட்டர்” எல்லோரும் மாட்டியிருக்
கிறாங்கள், பாருங்கோ ..அதில் உடனுக்குடன்
மொழிபெயர்ப்புக் கேட்கும்.” - மாதவன்.

திரையில் கிழக்கின் இளம் பிரதிநிதி
உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவரின்
மும்மொழித் தேர்ச்சியும், துணிவும், தெளிவும்
மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பையும்,
எதிர்பார்ப்பையும் தோற்றுவித்திருந்தன.

“தமிழ் மக்களிடையே
முன்பு பௌத்த மத
வழிபாடு இருந்தது.
அந்தச் சின்னங்களை
வைத்துக் கொண்டு இங்கு
விகாரைகள் இருந்த
தாகக் கூறவதும், நிரூபிக்க
முற்படுவதும் கடைந்
தெடுத்த அயோக்கியத்
தனம்.....”

கூச்சலும், ஏச்சுக்களும்
உரையினிடையே குறுக்
கிட்டுக் கொண்டிருந்தன.
ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத்
திலும் குறுக்கிட்ட

கூச்சலுக்கும், ஏச்சுக்களுக்கும் அந்தந்த மொழியிலேயே திரும்பச் சுடச் சுட அவரால் பதில்கள் கொடுக்கப் பட்டன.

சபாநாயகர் மந்திரிதூமாக்களையும், ஏனைய துமாக்களையும் அமைதி காக்குமாறு அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

மதியநேர உணவிற்காகப் பாராளுமன்றம் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. எம்மவர்களும் தம் வீடுகளிற் குச் சென்று உணவருந்தி விட்டுத் திரும்பினர். வழமைபோல் மதிய இடைவேளைக்குப் பின், பாராளுமன்றம் திரையில் வெறிச் சோடித் தெரிந்தது. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக எம் தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்தனர்.

“என்ன மாதவன் ...சிங்கள எம்பிமார், மினிஸ்டர்மார் ஒருத்தரையும் காணம்?”

“வழக்கம் போலத் தான் தமிழ் எம்பிமாருக்கு “லன்ச்” க்குப் பிறகு தான் பேச டைம் குடுக்கிறது.”

“வயர்லெஸ் ட்ரான்ஸ்லேட்டர் போட்டுக் கேட்கவும் ஆட்கள் வேணுமே.”

“அங்க ஒருத்தர் இருக்கிறார்.”

வேள்ளவெளேரென்று தேசிய உடையில் தொலைவில் ஒருவர் திரையில் தெரிந்தார். அட தமிழினின் பிரச்சனைகளையும், கவலையையும் கவனித்துக் கேட்க பெரும்பான்மையினச் சீவன் ஒன்று காத்துக் கிடக்கிறதே. இதை அவதானித்த “காமெரா”வும் அதிரடியாகத் திரும்பி அவரைச் “ஸும்”பண்ணிக் காட்டியதில் தலை தொங்கியிருப்பது தெரிந்தது. ஒன்றுமில்லை ...ஒன்றுமில்லை, தூக்கம் அவ்வளவுதான். சகாக்கள் தட்டி எழுப்பி விட்டுச் செல்ல மறந்திருப்பார்களோ? இருக்கும்.

வெறும் சபையில், வெற்று வெட்டுக்கள் தொடர்ந்தன.

“எமது தமிழ் மன்னர்கள் சங்கிலியன், பண்டாரவன்னியன், இராஜசிங்கன் முதலானோர் அன்னியர்களை எதிர்த்து எம் நாட்டுக்காய்ப் போராடி உயிர் நீத்தார்கள். தமிழ் மன்னர்கள் என்பதால் வரலாற்றில், பாடப் புத்தகங்களில் உரிய இடம் இவர்களுக்கு தரப்படாமல் இருட்டடிப்புச் செய்யப் படுகிறது. பத்தாம் நூற்றாண்டில் சோழ மன்னன் படையெடுத்து வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான்.பல நூறு ஆண்டுகள் சோழர்களின் ஆட்சி நிலவியது. இன்றும் பொலநறுவையில் அவர்கள் கட்டிய சிவன் கோயில்

அவர் பேசி ஓய்ந்ததும் அடுத்த உறுப்பினர் தொடர்ந்தார்.

“.....மனிதப் புதைகுழிகளின் மேல் தான் நீங்கள் விகாரைகளை அமைக்கிறீர்கள்

இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த எம் மூத்த பார்வையாளர்கள் அரண்டு போயினர்.

“ஐயோ, உள்ளதைச் சொன்னாலே ஒத்துக் கொள்ள மாட்டாங்கள் இதுபேசாமல் இருக்கிறாங்கள்

“கேட்கவோ, பதில் சொல்லவோ அங்க அவங்கள் இருந்தால் தானே ...நாளைக்குக் காலைல பேப்பரில தெரியும்..... பேச்சில நிதானம் இருக்கோணும்” - நரசிம்மன்.

“.....அழுத்தம் காரணமாக நீதிபதி நாட்டை விட்டு வெளியேறியுள்ளார். நீதித் துறைக்குப் பெரும் அச்சுறுத்தல்இந்தியா இதைக் கேட்க

“இந்தியா கேட்குமா?” எப்ப கேட்டிருக்கு ...சொல்லுறவர்க்கே தெரியும் கேட்காதென்று

“எத்தனை காலம் தான் ஏமாற்றுவார் இந்த நாட்டிலே ...” -எழுபத்தாறு வயது இள இரத்தம் சீறிச் சினந்து பாட ஆரம்பித்தது.

“..... ‘.....’ மற்றவையைப் பார்க்க விடுங்கோ.” நரசிம்மன் அடக்கினார்.

பாராளுமன்றத் கூட்டத் தொடர் ஒருவழியாக முடிந்து, அனைவரும் அன்றைய உரைகள் பற்றி அலசியபடி வீடு திரும்பினர்.

மறுநாள் அதிகாலை மாதவனின் கையடக்கத் தொலைபேசி அலறியது. மாதவன் திகிலூடன் தொலைபேசியை எடுத்தார். இப்போதெல்லாம் அதிகாலையில் தொலைபேசியில் மரணச் செய்திதான் வருகிறது.

“ஹலோ அண்ணை பேப்பர் பார்த்தீங்களா?” - நரசிம்மன்

“இல்லை ...ஏன்? இன்னும் பார்க்கேல்ல.”

“நான் சொன்னது தான் நடந்திருக்கு.”

“என்ன ...என்ன?”

“பேப்பரை எடுத்துக் பாருங்கோவன் தெரியும்.”

தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டது.

மாதவன் விரைந்து சென்று வாசலில் தூக்கி எறியப்பட்டுக் கிடந்த பேப்பரை எடுத்தார்.

“இராஜராஜ சோழன் படையெடுத்து வந்து, எம் நாட்டுக்குள் கஞ்சா கடத்தியதாக சில குறிப்புகள் மகாவம்சத்தில் காணப்படுவதாக அமைச்சர்

சிறுகதை உலகில் இலங்கையர்கோன்

இலங்கையர்கோன் என்ற பெயரில் சிறுகதைகளை எழுதிவந்த த. சிவஞானசுந்தரத்திற்கு ஈழத்துத் தமிழ்ச்சிறுகதை உலகில் தனியான இடமுண்டு. யாழ்ப்பாணம் ஏழாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் சமஸ்கிருதம், இலத்தீன், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் ஆழ்ந்த தேர்ச்சி பெற்றவர். நவீன இலக்கிய உருவமான சிறுகதை தமிழில் வேர்கொள்ளத் தொடங்கிய காலமான முப்பதுகளில் சிறுகதை எழுதத் தொடங்கியவர். இக்காலப்பகுதியில் தமிழ் நாட்டில் புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா., அழகிரிசாமி, மௌனி போன்ற எழுத்தாளர்களின் முதிர்ச்சி மிக்க சிறுகதைப் படைப்புக்கள் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன.

இலங்கையர்கோன் முதலில் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு நவீன சிறுகதைகளை மொழிபெயர்த்தார். இம்முயற்சி சிறுகதை வடிவம் பற்றிய பயிற்சியை இவருக்கு அளித்தது. மேலும், இதிகாச சரித்திரக் கதைக்கருக்களை வைத்துக்கொண்டு சுலபமாக எழுதும் பயிற்சியில் ஈடுபட்டார். இம்முயற்சிகள் இலங்கையர்கோன் எனும் படைப்பாளியை பட்டைதீட்ட உதவின எனலாம். இதனால் நவீன சிறுகதையின் அம்சங்களை, பண்புகளை உள்வாங்கிய படைப்புக்கள் இவரிடம் இருந்து வெளிவரத் தொடங்கின. இவர் தனது பதினெட்டாவது வயதிலே தனது முதல் சிறுகதையை எழுதியுள்ளார்.

இவரின் முதல் சிறுகதையான 'மரியமதலேனா' 1938இல் தமிழகத்திலிருந்து வெளிவந்த கலைமகள் இதழில் பிரசுரமானது. இயேசுவின் விவிலிய நிகழ்வை அடிப்படையாகக்கொண்டு இதனை எழுதியுள்ளார். மேலும் கடற்கோட்டை, சிகிரியா, அனுலா, மணப்பரிசு, யாழ்பாடி ஆகிய கதைகளை கலைமகள் இதழில் எழுதியுள்ளார். இவரது ஆரம்பகாலப்

படைப்புக்கள் " சூறாவளி", 'மணிக்கொடி', 'கிராம ஊழியன்', 'காலமோகினி' 'சரஸ்வதி', 'சக்தி', 'பாரததேவி' 'ஈழகேசரி' ஆகிய தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. ஈழகேசரியில் 'துறவியின் துறவு', 'ஒரு நாள்', 'தாய்', 'ஓரிரவு', 'சக்கரவாகம்', 'கடற்கரைக்கிளிஞ்சல்' ஆகிய சிறுகதைகளும் பாரததேவி இதழில் 'முதற் சம்பளம்', 'வஞ்சம்' போன்ற பல கதைகளும் வெளிவந்துள்ளன. இவர் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் பதினைந்து சிறுகதைகள் 'வெள்ளிப்பாதரசம்' என்ற தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளது.

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதையில் புதிய செல்நெறிப் போக்குகள் தடம்பதிக்க இவர் காரணமாக அமைந்துள்ளார். இளம் பருவத்திலேயே கலையுலகில் மூழ்கியிருந்த இலங்கையர்கோன் அதற்குரிய காரணத்தை 1958இல் மார்கழி 'கலைச்செல்வி' இதழில், "என்னுடைய இளம்வயதில் எத்தனையோ கனவுகள் கண்டேன். அவற்றுள் ஒன்றுதான் சிறுகதை எழுத வேண்டும் என்ற கனவு" என்று கூறியுள்ளார். இவருடைய சிறுகதைகளும், அவற்றில் இடம்பெறும் சொற்பிரயோகங்களும் இவரின் உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன.

இலங்கையர்கோனது சிறுகதைகளை வரலாற்றுக் கதைகள், சமூகக் கதைகள் என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். புராண இதிகாசங்களில் வரும் உன்னத சம்பவங்களையும், இலங்கை வரலாற்றில் இடம்பெற்ற சம்பவங்களையும் வரலாற்றுக் கதைகளாகப் படைத்துள்ளார். அவ்வகையில், 'கடற்கோட்டை', 'மணப்பரிசு', 'அனுலா', 'சிகிரியா', 'மரியமதலேனா', 'யாழ்பாடி' போன்றன இவர் எழுதிய வரலாற்றுக் கதைகளாகும். இவற்றுள் 'அனுலா', 'சீகிரியா',

வே. குஷாந்தீன் – தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

‘யாழ்ப்பாடி’ போன்றவை இலங்கை வரலாற்றில் இடம்பெற்ற சம்பவங்களை வைத்து கற்பனை யுடன் எழுதப்பட்ட வரலாற்றுக் கதைகளாகும். அத்தோடு ‘மேனகை’ என்னும் புராணக் கதையையும் மறுமலர்ச்சியில் எழுதியுள்ளார்.

இலங்கையர்கோனின் சமூகக் கதைகளாக, வெள்ளிப்பாதசரம், ‘ஒருநாள்’, ‘தாய்’, ‘துறவியின் துறவு’, ‘ஓரிரவு’, ‘மச்சாள்’, ‘சதிர்காரி’, ‘முதற்சம்பளம்’, ‘மனிதக்குரங்கு’, ‘வஞ்சம்’, ‘நாடோடி’, ‘பாரதத்தாய்’, ‘அநாதை’ போன்ற வற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவரது சமூகக் கதைகள் விதந்துரைக்கத்தக்க படைப்புக்களாகும். இச்சமூகக் கதைகளில் ஈழத்துப் பாத்திரங்கள், அவர்களது தொழில், பண்பாடு, மொழி என்பன சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது மிகுதி கதைகள் பாத்திரங்களை மையமாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டவையாகக் காணப்படுகின்றன.

இவரின் ஆரம்பகாலச் சிறுகதைகள், கதை எழுத வேண்டும் என்ற வேட்கையால் பண்பட்ட படைப்புக்களாக உள்ளன. ஆனால், சிறிது காலத்தில் புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா. போன்றவர்களின் சிறுகதைகளினால் முதிர்ச்சியடைந்த இவர், தனது சிறுகதைகளில் உருவ அமைதியையும் அதனால் தனக்கொரு தனித் தன்மையினையும் பேணத் தொடங்கியுள்ளார். இத்தகைய முதிர்ச்சி இவரது கதைகளில் தொற்றிக் கொள்ளும்போது அவை இலங்கையின் வடபகுதியின் மண்வாசனை வீசும் கதைகளாக வெளிவரத் தொடங்கின.

அவ்வகையில், வெள்ளிப் பாதசரம், மனிதக் குரங்கு, மச்சாள், சக்கரவாகம், நாடோடி, வஞ்சம், கடற்கரைக் கிளிஞ்சல் முதலான இவரது கதைகளில் யாழ்ப்பாணம் களமாக அமைந்துள்ளது. இந்த மண்ணின் வாழ்க்கையும் மனித உறவுகளும் கலாசாரப் பெறுமானங்களும் சிறுகதையின் பொருளாய் அமைந்துள்ளன. ‘ஈழகேசரி’, ‘தினகரன்’, ‘வீரகேசரி’ போன்ற பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த இவரது கதைகள் இவரது முதிர்ச்சியைப் பறைசாற்றுவனவாய் அமைந்துள்ளன.

இலங்கையின் முன்னோடி எழுத்தாளர்கள் பலர் இருந்தாலும் இன்றும் நுட்பமும் அழகும் மங்காமலிருக்கும் கதைகள் இலங்கையர்கோன் எழுதியவை எனலாம். முழுக்க முழுக்க நுண்மை யான அக உணர்வுகளை மட்டுமே வெளிப்

படுத்துபவை. இவரது கதைகளில் கவிதை நடைக்கே அதிகளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. ‘வெள்ளிப்பாதசரம்’ எனும் கதையை உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், ‘அந்த கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு என்ன’ என்பதை வாசகர்களின் கற்பனைக்கே விட்டு எழுதப்பட்டுள்ளமையை குறிப்பிடலாம். “உள்ளத்தில் தோன்றி பேருருவாக எழுந்து உதறப்பட்டதும் சட்டென்று அவிந்தணையும்” என்ற அனல் போன்ற ஒரு படிமம் உலக அளவில் எழுதப்பட்ட சிறந்த சிறுகதைகளிலே மிக அரிதானது எனலாம்.

பொதுவாக கதைகளிலே இவரது ஆழ்ந்த கலையுணர்வைக் காணலாம். உரையாடல்கள் வழியாக கதைகளை கொண்டுசெல்லும் பாணி கொண்டவர். சமூக யதார்த்தப் பின்னணியில் பாத்திரங்களை வார்ப்பதைவிட, மேம்போக்கான சில குணநலன்களின் அடிப்படையில் பாத்திரங்களை சித்திரிப்பவர். இவரது கதைகளில் அறநெறி சார்ந்த கருத்துக்களையும் காண முடிகிறது. இவர் சமூகக் கதைகளில் மக்கள் பேசும் இயல்பான தமிழையும் சரித்திர புராணக் கதைகளில் அழகுத் தமிழையும் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மனவுணர்வுகளின் அடிப்படையிலான முரண், மோதல் என்பவற்றை நுட்பமாகப் பதிவு செய்யும் ஆற்றல் கொண்டவர். குறிப்பாக, உணர்வு பூர்வமான சித்திரிப்புக்கு அழுத்தம் கொடுப்பவர். ஆண், பெண் உறவு நிலையில் எழக்கூடிய மாற்றங்கள், எண்ணவோட்டங்கள் அற்பமானவையாக இருந்தபோதும் அவை எத்துணை அற்புதமான நெருடல்களையும் நெருக்கங்களையும் உருவாக்கும் என்பதனை ‘வெள்ளிப்பாதசரம்’ கதை நுட்பமாக பதிவு செய்கிறது. வெள்ளிப்பாதசரம் கதைத் தொகுதிக்கு மதிப்புரை எழுதிய கி.வா. ஜெகந்நாதன், “கணவன், மனைவி உறவு ஓர் அற்புதமான, தெய்வீக உறவு. இதனை நன்குணர்ந்து ஆசிரியர் ஓர் தம்பதியின் உறவைப் பற்றி மிக அருமையாக எழுதியுள்ளார்” எனக் கூறியிருக்கிறார். வாழ்க்கையின் நுட்பமான உணர்ச்சிகளில் உள்நுழைந்து நயம் காணும் ஆற்றல் இருந்த அளவுக்கு, அவற்றின் விளைவாக காத்திரமான படைப்புக்கள் இவரிடமிருந்து வெளிவரவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்து வரலாற்றுச் சம்பவங்களைக் கற்பனை கலந்து எழுதியிருப்பதும், ஈழத்துப் பொது வழக்கில் உள்ள மரபுச் சொற்களைக்கொண்டு கதைகளை எழுதியிருப்பதும், சாதாரண மனிதர்களை கதாபாத்திரங்களாகத் தமது கதைகளில் நடமாடவிட்டிருப்பதும், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் அவர் நன்கு பரிச்சயம் கொண்டிருந்தார் என்பதை உணர்த்துகிறது. கவிதா படிமங்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பதும் அவர் அக் காலத்திலேயே தனிப்பண்புகளைத் தமது எழுத்துக்களில் பொறிக்க முனைந்தார் என்பதைக் காட்டுகின்றது. உதாரணமாக, ‘தாழை நிழலிலே’ எனும் கதையை எடுத்துக் கொண்டால், இக் கதையின் முற்பகுதி ஆசிரியரின் ஏதோவொரு கவிதையின் விரிவாக்கம் போன்று அற்புத ரசனை உணர்வை படிப்பவர் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்துகிறது. மரபுத் தமிழ், இலக்கியத்தின் தீந்தமிழ்ச் சொற்களால் ஆசிரியர் தீட்டும் வண்ணம் அழகுணர்வை ஏற்படுத்துகிறது. இலங்கையர்கோன் இக் கதையிலே இலங்கையின் கீழ்க்கரையை அடுத்த ஓர் ஊரிலே செம்படவர்கள் வாழும் பகுதியில் இளவரசி நிகர் அம்னா என்ற சிறுமியின் படிமத்தையும் அவள் சூழலையும் கவிதைப் பண்புகள் நிரம்பிய சொல்லோவியமாக தீட்டுவது நயக்கத் தக்கது. ஓசைச் சிறப்பும் இதமான மெல்லுணர்வும் வெளிப்படுத்தும் ஆசிரியரின் நடைச்சிறப்பு அவரின் ஆக்கத்திறனுக்குச் சான்றாக அமைகிறது. ‘மாட்டேன்’ என்ற பொருள்படும் ‘ஓண்ணா’ வார்த்தையின் பயன் பாட்டை ஆசிரியர் உரையாடலில் சரிவர பயன்படுத்தியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையர்கோன் தனது கதைகளில் அங்கதச் சுவையை கையாண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக, மனிதக்குரங்கு எனும் சிறுகதையில் வரும் “மூன்று நாள் வயது சென்ற கொழுக்கட்டைப் போல செந்நிறம் பாய்ந்து வீங்கிய கன்னம்”, “கறுத்தக் கோட் அணியும் இளம் பட்டினிப் பட்டாளம்”, “மண மாசிலான், மகத்தின் பொதிவு” ஆகிய தொடர்களை குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையர்கோனின் இலக்கிய கோட்பாடும், விமர்சனப் போக்கும் ‘நாடோடி’ என்ற கதையில் அற்புதமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு இவர் ‘ரொமாண்டிக்’

அல்லது கற்பனாலய அல்லது மனோரதியப் போக்குடையவர் என்பதையும் நவீனத்துவ இலக்கிய நோக்குடையவர் என்பதையும் நாடோடி எனும் சிறுகதையின் வாயிலாக அறியலாம். உதாரணமாக, “அவனுடைய கவிதை யாப்பிலக்கணத்தின் வரம்புகளையும் தகர்த்து எறிந்துகொண்டு கட்டாற்று வெள்ளம் போல் புரண்டு சென்றது. வாயில் இருந்து வெளிவரும் வார்த்தைகளுக்கு இலக்கண வரம்பு செய்யலாம். இருநயத்தின் ஆழத்திலிருந்து உற்பத்தியாகும் உணர்ச்சிக்கு இலக்கணம் செய்ய முடியுமா?” என்ற பகுதி கதாநாயகன் ஒரு மனோரதிய வாதியாயினும், அவன் சமூகபிரக்ளை கொண்டவன் என்பதைப் பாத்திர வாயிலாகவே ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

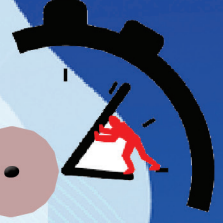
விமர்சனத்தில் அழுத்தம் எதற்கு கொடுக்கப் பட வேண்டும் என்பதனை “இலகுவான, இயற்கையான தமிழ் நடையைத்தான் யாரும் விரும்புவார்கள். யாவருக்கும் புரியும்படி எழுதுவது ஒரு தனிக்கலை. யாப்பிலக்கண விதிகள் எல்லாம் பா இயற்றுவதற்கு முயலும் குழந்தைப் புலவனுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்தனவே அன்றி கை தேர்ந்த புலவனின் சொற்பெருக்கையும் கற்பனா வேகத்தையும் தடை செய்யும் முட்டுக்கட்டைகள் அல்ல. அத்தோடு விஷயத்தின் உயர்வுக்கும், அதை வரிசைப்படுத்திக் கூறும் நயத்திற்குமே முதல் ஸ்தானம் கொடுக்க வேண்டும்” என்று இச்சிறுகதையில் விளக்கியுள்ளார்.

இவ்வாறான பண்புகளின் மூலம் ஈழத்து சிறுகதை உலகில் தனக்கென தனியான இடத்தைப் பிடித்த இலங்கையர்கோன் தொடர்ந்து சிறுகதைகள் எழுதுவதில் கவனம் செலுத்தவில்லை. அவருடைய சிறுகதைகள் இலங்கையில் கவனிக்கப்படவில்லை. தமிழகத்தில் தீவிர இலக்கியம் எழுதி வாசிக்கப்பட்ட சிற்றிதழ்ச் சூழலில் மட்டுமே அறியப்பட்டவராக அவர் இருந்தார். ஆகவே, அவருடைய கவனம் நாடகங்களை நோக்கி திரும்பியது. விரைவிலேயே அவர் உயிரிழந்ததும் அவருடைய இலக்கியப் பங்களிப்பை குறைத்தது. ஆயினும் வெள்ளிப்பாதசரம் தமிழிலக்கியத்தின் முதன்மையான தொகுதிகளில் ஒன்றாக விளங்குவதோடு சிறுகதை உலகில் இலங்கையர்கோன் தனித்து நோக்கத்தக்க ஆளுமையாக விளங்குகிறார்.

காலக்கடிகாரம்

பின்னோக்கிச் சுழலாதோ...

சின்னஞ்சிறு கிராமம் ஒன்று
சலசலக்கும் அருவ் ஒன்று
நென்னாங்கீற்றுத் தென்றல் ஒன்று
தீண்டும்நீய்ப் போதையலே
ஒலைக் குடிசையலே
ஒய்வாகத் தண்ணையலே
குளிர்தரு தருநீழலலே
படுத்து உறங்கியதும்
பல கதைகள் பேசியதும்
பசுந்தளிர் நனைவுகளாய்
வந்தெனினதைத் தாலாட்டும்
வரம் தந்த சகம் இருக்கே
நனைக்க மனம் கோடி வேண்டும்

வயல் என்றும் வரம்பென்றும்
அயலெல்லாம் ஒடியதும்
வண்ணத்துப்பூச்சுப் பிடித்து
வானளாவ விட்டதுவும்
தேனாக இனிக்கப்போ

நெய்மாங்குப் பாட்டெல்லாம்
நெவிட்டாது கேட்டதுவும்
நெர்யாமல் பாடியதும்
நெர்ந்தவர்கள் பழை சொல்ல
மன்றாட்டம் போட்டதுவும்
கொண்டாட்டம் போடுத்போ

அத்துவான காட்டினலே
அழகும்கு குடில் கட்டி
காழ்த்து களன் செய்து
காவலுக்காய் தனித்திருந்து
அல்லும் பகல் உழைத்தாலும்
அவ்வாழ்வுக்கீடுண்டோ

மாடு கட்டிப் போரடித்தால்
மானாது செந்நெல் என்று
டிராக்கர் வைத்து சூட்டித்து
வனப்பான வன்னி மண்

நான் புரண்ட கன்னமண்
நனைத்தாலே இனக்குமந்த
நனைவே ஒரு சுகமாகும்

மாடு மெய்த்து அழைத்து வந்து
பட்டி கட்டி பால் கறந்த
காலமெல்லாம் சுவைக்கப்போ
தெருக்களேன் காலமதை
தெக்கவைத்த ஏக்கமுடன்
கடைக்காது மீண்டுமது
இயற்கையின் இயல்புதுவே
இன்றது புரியுப்பா

நென்னம் தோட்டத்தலே
பழுத்துவழுந்த ஒலைகளை
சைக்கள் கட்டி இழுத்து வந்து
கடுக்கழைத்த வாழ்க்கை எல்லாம்
மன வசந்தம் அனதப்போ

குஞ்சக்குளத்தருகே
புஞ்சக்காலத்தே
நாவல்புழும் படுங்கியதும்
நாருச்சக்கத் தின்றதுவும்
எஞ்சிய காலத்துக்கும்
எண்ண எண்ண இனிக்கப்போ

மாட்டுவண்டி கட்டியன்று
மணல்மெடு வெட்டி வந்து
விதமெல்லாம் செப்பனிட்ட
விதமெல்லாம் நந்தமுறும்
விந்தைகளாய் விளங்கப்போ

காலக் கடிகாரம் பின்னோக்கிச் சுழலாதோ
இன்னொருக்கால் இவையெல்லாம்
இன்றுகம் காட்டாதோ
அனுபவிக்கக் கீட்டாதோ
ஏக்கமதை சாஸ்வதமாய்
தூக்கமது போனதப்போ

செயல்செய்யா சப்ரமணியம்

பொண்டுகச் சட்டி

இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்

“மையறுக் கெழங்கு போட்டு மாட்டெறச்சி ஆக்கிறன். பகலைக்கி சாப்புட வா. மறந்திராத” மம்மவக்கனுக்கிட்ட ஆதம்காக்காவண்டி சென்னா.

அவட ஊட்ட அவன் கனக்கத் தெரம் சாப்பிட்டு இரிக்கான்.

“பாப்பம் வசதிண்டா வருவன்” செல்லிட்டுப் போனான்.

ன்னம் அவன் சாப்பிட வெரல்ல.

மம்மவக்கன் ப்ப கொஞ்சம் வாற கொறச்சல். சாப்படக் கூப்பிட்டாலும் வாரெல்ல. ஏனெண்டு தெரியா.

ஆதம்காக்காவண்டி மனசுக்க நெனச்சா.

ஆரு ந்த மம்மவக்கன்?

பள்ளில படிக்கிற காலத்தில வகுப்பு சேர் டாப்பு கூப்பிடக் கொள்ள முகம்மது அபூபக்கர் ண்டு பேர் கூப்பிடுவாரு. ஆனா புள்ளகள் அவன அவக்கன் ண்டுதான் கூப்பிரர். ஊருக்குள்ள மம்மவக்கன் ண்டாதான் தெரியும்.

மம்மவக்கன் குடும்பம் சின்னதா பெரிசா ண்டு செல்ல ஏலா. நடுத்தரம். அஞ்சி புள்ளகள். மூத்ததுகள் ரெண்டும் ஆம்புளப் புள்ள. படிச்சி பாசி பண்ணி தொழில் செய்யிதுகள். மம்மவக்கன் மூணாங்கால். நாலாவதா ஒரு கொமரு. கடசிப் புள்ளக்கி பன்னெண்டு முடிஞ்சி வாப்பாட ஒழப்பும் புள்ளகளர் ஒழப்பும் ஒரு மாதிரியா குடும்பம் ஓட ஒதவுது.

மம்மவக்கன் பதினஞ்சி வயசி எளந்தாரி. ஆனா பொம்புளப்புள்ள மாதிரி குசினி வேலயில ம்மாக்கு நெல்லா ஒதவி செய்வான். அரிசி அரிக்க தண்ணி அள்ளி குடுப்பான். பிங்கான் கோப்ப கழுவிக்குடுப்பான். பச்ச கொச்சிக்காட காம்ப நோண்டி வெங்காயத்த உரிச்சி கழுவிக்குடுப்பான். அவன்ட தங்கச்சிமாரும் அப்பிடி

ம் மாக்கு ஒதவி செய்யமாட்டாக.

“நீ ஆம்புளப்புள்ள ளலா. குசினிக்க வந்து கெடக்கிறென்ன. அந்த வேலகள நான் செய்வன்.நீ அங்கால போ” ம்மா எத்தின தெரம் சென்னாலும் போக மாட்டான்.

அல்லயல்ல இரிக்கிற ஊடுகளுக்குப் போய் பொம்புளகளுக்கு ஒதவி செய்வான். ஈக்கிக்கட்ட எடுத்து வாசல கூட்டுவான். படிக்கம் கழுவி கொடுப்பான். பொம்பள புள்ளகளோட சேந்து சந்தோசமா கதச்சிக்கிரிப்பான்..

மம்மவக்கன் பள்ளில படிக்கிற காலத்தில பொம்புள வேசம் போட்டு நாடகம் நடச்ச. இந்தியாவுல பெரிய படிப்பு படிச்சிட்டு வந்த சேர்தான் நாடகம் பழக்கின. நாடகத்துக்குப் பொறகு கூட்டாளிமாரு அவன பொண்டுகச் சட்டி ண்டு பட்டம் செல்லிக் கூப்பிடத் தொடங் கிட்டானுகள். அதால படிப்ப எடயில உட்டுட்டான்.

அவன்ட சேர் அவனோட நெல்ல விருப்பம். ஊட்ட வந்து படிப்ப உடாத பள்ளிக்கு வா ண்டு கூப்பிட்டாரு. அவன் பள்ளிக்குப் போகல்ல. ஆனா சேரர் ஊட்ட அடிக்கடி போய் வந்தான். ண்டக்கி மம்மவக்கன்ட பொழுது நெல்லா விடியல்ல.

“ப்பிடி பொண்டுகளோட கூடிக்கிட்டு கெடந்தா ஒன்ன ஒருத்தியும் கலியாணம் முடிக்க மாட்டாளுகள்”

அவனப் பாத்து வாப்பா ஏசினாரு. ஏச்சக் கேட்டு மொகத்த தொங்க போட்டுக்கு இருந்தான். பொறகு எழும்பி

வெளிய போனான்.

அசறுக்கு வாங்கு பறிஞ்சிட்டு. ன்னம் அவன் ஊட்ட சாப்புட வெரல்ல.

வழமயா அவன்ட பொழுது ஆதம் காக்காட பொம்புள புள்ளகளோடதான் கழியிற. தாய்க்காரி அங்க போய் வெசாரிச்சா.

“அவன பகலைக்கி சாப்புடக் கூப்பிட்டன் ன்னம் சாப்புட வெரல்ல”

ஆதம்காக்காவண்டி கவலையோட பதில் சென்னா.

பதிலக் கேட்டு தாய் திரும்பி ஊட்ட போனா.

அவ போனதுக்குப் பொறகு ஆதம் காக்காவண்டிக்கும் யோசின.

அவன் வந்தது. பழகினது எல்லாம் அவட மனசுக்க கெட்கு. அதுகள ஆதம்காக்காவண்டி நெனச்சிப் பாத்றா.

செவக்கிற மாதிரி வாய்நெறய வெத்திலாக்கு போடுவான். துப்பினா பொம்புளகளும் தோத்துப் போவாக. படிக்கத்துக்கு வெளியால ஒரு துளியும் பறக்க மாட்டா.

அவட பொம்புள புள்ளகளோட சின்ன வயசில கல்லுச் சொட்டி வெளயாடினது. சில்லிக்கோடு தெத்தினது. தலையில பேன் பாத்றது. இதெல்லாம் அவக்கு நெனப்பு வந்திச்ச

அவட ரெண்டு பொம்புளப் புள்ளகள்

புகபுக ண்டு வளந்திட்டிடுதுகள். அதால அதுகள் பெரிசா பழகிற கொறய.

செல நேரத்துல அவக்கு குசினி வேலகள செஞ்சி குடுத்தது. பழகினது. குசினிக்க இருந்து சாப்பட்டது எல்லாம் அவக்கு நெனப்புல வந்திச்சி

காலத்தால வந்து ம்மா கேட்ட ண்டு செல்லி அவக்கிட்ட ஆயிரம் ரூவா காசி கடனுக்கு வாங்கிட்டுப் போனவன்.

எங்க போனானோ?

சொந்தப் பிள்ளய தொலச்ச மாதிரி ஆதம்காக்காவண்டி கவலப்பட்டா.

தாய்க்காரி மம்மவக்கள தேடிக்கிட்டே இருந்தா. கடசி மகள அனுப்பி அல்லயல்ல போய் பாக்கச் சென்னா.

ஒரு எடத்துலயும் மம்மவக்கன் ல்ல. ஊட்டுல எல்லாருக்கும் பயமும் கவலயும் புடிச்சிட்டு.

அவனுக்குள்ள ஏதோ ஒரு வெசயம் கொடஞ்சி கொடஞ்சி இருக்கிறது கிட்டத்துலதான் ம்மாக்காரிக்கு வெளங்கிச்சி

அவன்ட நடவடிக்ககள தாய்க்காரி மனசுக்குள்ள எடுத்து நெனச்சிப் பாக்கா.

தங்கச்சிர உடுப்ப போட்டு கண்ணாடில பாக்கிற. தாய்ர பொடவய எடுத்து உடுத்துப் பாக்கிற.

அவன்ட மொகத்துல தாடி மீச மொளைக்கிற

சாட தெரியயும் ல்ல. ஆம்புளப் புள்ள
எளந்தாரியானா கொரல்வன முறியிர. அதுவும்
ல்ல.

இதுகளெல்லாம் அவட மனசுக்க வந்திச்சி.

செல ஊட்டுல அவன இனி வரப்பொடா
ண்டு தெரத்தியாம். அதால அவன் கவலயோட
இருந்ததும் அவக்கு நென்பு வந்திச்சி.

கொஞ்ச நாளக்கி முந்தி வகுத்து வலி
ண்டு மம்மவக்கன அவ டாக்குத்தருக்கிட்ட
கூட்டிக்கிப் போன.

போன மாசமும் ஒருக்கா வகுத்துவலிக்கு
மருந்து எடுத்தலா ண்டு டாக்குத்தரு
கேட்டுட்டு அவவயும் நேசிப் பொம்புளயயும்
வெளியே போகச் செல்லி மம்மவக்கன தனிய
சோதிச்சாரு. அதப்பத்தி தாய் மகனுக்கிட்ட
வெளக்கம் கேட்டா. அவன் சிரிச்சி மழுப்பி
வேற என்னவெல்லாமோ சென்னயாம்.

ஒவ்வொண்டா அதயெல்லாம் நெனச்சிப்
பாத்தா.

முந்தானயால மொகத்தத் தொடச்சா.

மம்மவக்கன் எங்க போனானெண்டு

ஆருக்கும் தெரியா.

“துபாய்க்கு வேலைக்கு போக ஒழுங்கு
பண்ணி இருக்கன். எல்லாத்தயும் ஆறுதலாக
கதைப்பன்”

ரெண்டு நாள் கழிச்சி தங்கச்சிக்கிட்ட
போன்ல மம்மவக்கன் சென்னான்..

அதுக்குப் பொறகுதான் ஊடு நிம்மதியா
இருந்திச்சி.

ரெண்டு மாசத்துக்கொருக்கா போண்ல
மம்மவக்கன் கதைக்கிறதால கவல ல்லாத
மாதிரி தெரிஞ்சிச்சி.

காலம் ஓடிச்சி. முணு வரிசம் பொய்த்து.
ப்பன்டாப் போல இரிக்கி.

அவனுக்கிட்ட இருந்து காசி வரத்
தொடங்கிச்சி.

“நான் துபாய்க்குப் போன ண்டு சுமமா
ஒளிச்சி சென்ன. இப்ப இந்தியாவுல தான்
இரிக்கன்”

“நான் நெல்லாரிக்கன். காசி அடிக்கடி
அனுப்புவன். அவிசிரமா காசி தேவப்பட்டா
செல்லுங்க”

“தங்கச்சிர கலியாணத்த கெதியா பாத்து
முடிங்க”

“கெதில ஊருக்கு வருவன்”

ப்பிடி போன்ல இருந்திருந்து அவன்ட
வெசயம் வெரும்.

குத்து மதிப்பா சென்னா மம்மலக்கன்
ஊட்ட உட்டுப் போய் அஞ்சாறு வருசம்
பொய்த்து.

அவன்ட ஊட்டுப் பெரச்சினயெல்லாம்
முடிஞ்சி.

போன கெழமதான் கடசிப்புள் எட
கலியாணமும் ஒப்பேரின்.

அவன்ட கடசி தங்கச்சிய கலியாணம்
முடிச்ச புது மாப்புள பெரிய டீவி பூட்டிரிக்காரு.
ஊடு கலகலப்பா இருக்கி.

பொண்ணும் மாப்புளயும் டீவி பாத்துக்
கிட்டு இரிக்கா.

டீவில் ஒரு பொம்புள கேள்வி கேக்கா.
அதுக்கு தலயில மொக்காடு போட்ட நடிக
துசாரா பதில் செலரா.

“நானொரு திருநங்க. ஸ்ரீலங்காவுல இருந்து
வந்து சிக்ஸ் யியர்ஸ் ஆகுது. மொதல் ரெண்டு
வரிசம் பெரச்சின. அப்புறம் சினிமா சான்ஸ்
கெட்சி திருநங்க கரெக்டர்ல நடச்சேன். படம்
ஹிட்டு. தொடந்து சினிமா சான்சு கிடச்சது.
இப்ப வெரி பிசி”

டீவிய பாத்த மம்மவக்கன்ட கடசித்
தங்கச்சி ம்மாவக் கூப்புட்டு அந்த நடிகய
பாக்கச் சென்னா.

மம்மவக்கன்ட சாங்கம். அதே மொகம்.
ஆனா பொம்புள. ஓடம்பெல்லாம் ரோசாப்பூ
மாதிரி. பளபளண்ட பொடவ. வடிவா கதைச்சா.

“ஸ்ரீலங்கா போற ஐடியா இரிக்கா”

மத்தக் கேள்வி.

மொக்காட செரி செஞ்சிக்கிட்டு நடிக
துசாரா பதில் சென்னா.

“லாஸ்டு வீக்கிலதான் ஏன்ட கடசி
சிஸ்டர் வெடிங் நடந்த. நான் இங்க சூட்டிங்ல
பிசியா இருந்ததால ஸ்ரீலங்கா போகல்ல.
ஆப்ர சிக்ஸ் யியர்ஸ் டே ஆப்ர ருமோரோ
ஸ்ரீலங்கா போறன்”

நடிக துசாராட பதிலக் கேட்டு மம்மவக்கன்ட
ஊடு பரபரப்பாகுது.

ம்மாக்காரிட கண்ணால தண்ணி வெருகுது.
அன்னேரம் மம்மவக்கனுக்கு பள்ளில
நாடகம் பழக்கின சேர் வகுத்து வலிக்கு
மருத்து குடுத்த டாக்குத்தரு ரெண்டுபேரும்
காரில இருந்து எறங்கி மம்மவக்கன்ட ஊட்ட
வாறாக.

துசாராவ பாக்க காத்துக்கிட்டு கெடக்குது
மம்மவக்கன்ட குடும்பம்.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

யேராசிரியர் துரை மனோகரன்

சொல்லக்கூடாத ரகசியம்

உண்மையில் இது சொல்லக்கூடாத ரகசியம். ஆனால், சொல்லியே ஆகவேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசளிப்பு விழா அண்மையில் நடைபெற்று, சாகித்தியரத்தா விருதும், நூல் களுக்கான பரிசளிப்பும் நடைபெற்றன. அனை வரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். அதேவேளை, தமிழ்ச் சிறுகதை தொடர்பான நூல் தேர்வு பற்றிச் சிலர் என்மீது குறைகூறி வருகிறார்கள். அண்மையில் கொழும்பு டவர் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவில் கலந்துகொண்டபோது, இலக்கியத்துறை ஈடுபாடு கொண்ட நண்பர் ஒருவர் பக்கத்தில் அமர்ந்து சிநேகபூர்வமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவர் எடுத்த எடுப் பிலேயே “மாத்தளை வடிவேலனின் சிறுகதைத் தொகுதிக்குப் பரிசு வழங்கக்கூடாதென்று நிராகரித்தது நீங்கள் தானாம்” என்று சொன்னார். நான் பதிலாக, “நான் மட்டுமல்ல, இன்னொரு நடுவரும் அதே கருத்தையே கொண்டிருந்தார்” என்று கூறி, அதற்கான காரணங்களை விளக்கிக்கூறினேன். என்றாலும், அவர் முழுமனத்தோடு நான் கூறியவற்றை ஏற்றுக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. தற்போது, அவர் போல வேறு சிலரும் அதேமாதிரிக் கேள்விகளை என்னிடம் கேட்கிறார்கள்.

தற்போது, இவ்விடயம் ஒரு பேசுபொருளாக இடம்பெற்று வருவதால், இது பற்றி இலக்கிய உலகுக்கு உண்மையைத் தெரிவிக்கவேண்டிய கடப்பாடு இருப்பதாகக் கருதுகின்றேன். இம்முறை சாகித்திய மண்டலப் பரிசுத் தேர்வுக் காகப் பல சிறுகதைத் தொகுதிகள் வழங்கப்பட்டன. அவற்றுள், மாத்தளை வடிவேலனின் வல்லமை தாராயோ? என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும் அடங்கும். அச்சிறுகதைத் தொகுதியை நான் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது, அதில் இடம்பெற்ற பல சிறுகதைகள், அதற்கு முன்னர் அவர் வெளியிட்ட அட்சயவடம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியிலும் இடம்பெற்றிருந்ததை அவதானித்தேன். அந்த அட்சயவடம் என்ற

சிறுகதைத் தொகுதியின் கண்டி வெளியீட்டு விழாவுக்கு நானே தலைமை வகித்தேன். அந்தத் தொகுதியில் இடம்பெற்ற பல சிறுகதைகள் இந்தத் தொகுதியிலும் (வல்லமை தாராயோ?) இடம்பெற்றிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியம் அடைந்தேன். எழுத்தாளர் மு. நித்தியானந்தன் இந்தத் தொகுதிக்கு சிறந்தவொரு முன்னுரை வழங்கியிருந்தார். தனிப்பட்ட பார்க்கும்போது, வல்லமை தாராயோ? சிறுகதைத் தொகுதி சிறந்த ஒரு தொகுதியாகவே தோன்றும். ஆனால், சாகித்திய மண்டலப் பரிசுத் தேர்வு என்ற நிலைநின்று பார்த்தபோது, அதனைப் பரிசுக்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுப்பது நேர்மை அற்றது எனச் சரியாகவே நான் உணர்ந்தேன்.

என்னைப் போலவே, எமது நடுவர் குழுவைச் சேர்ந்த ஓர் எழுத்தாளரும் தமது தேர்வு அறிக்கையில், அட்சயவடம் தொகுதியில் இடம்பெற்ற பல சிறுகதைகள் வல்லமை தாராயோ? தொகுதியிலும் இடம்பெற்றிருந்தமையைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். இன்னொரு நடுவர் இதுபற்றிச் சுட்டிக்காட்டாவிடினும், அவரது தேர்வு அறிக்கையிலும் வல்லமை தாராயோ? சிறுகதைத் தொகுதி முக்கியத்துவம் பெற வில்லை. ஆகவே, வல்லமை தாராயோ? சிறுகதைத் தொகுதி விடயத்தில் நடுவர் மூவரும் நடுநிலையாகவே செயல்பட்டோம் என்பதை உறுதியாக என்னால் சொல்லமுடியும். இந்த ரகசியத்தைக் காக்கவேண்டிய பொறுப்பு, கலாசார அமைச்சின் தமிழ்க்குழுவைச் சார்ந்தது. ஆனால், எப்படியோ “துரை. மனோகரன் தான் வல்லமை தாராயோ? சிறுகதைத் தொகுதியை நிராகரித்துவிட்டார்” என்று தவறான ஒரு கதை பரப்பிவிடப்பட்டுள்ளது. அது நான் மட்டும் எடுத்த முடிவல்ல. உண்மையில் அது நடுவர்கள் எடுத்த முடிவு. அதற்கான காரணம், நான் ஏலவே சொன்னதுதான். மற்றும்படி, மாத்தளை வடிவேலன் பற்றி எமக்கு எப்போதும் உயர்ந்த அபிப்பிராயமே உள்ளது. மாத்தளை வடிவேலன் இலங்கையின் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் என்பதை, நடுவர்கள் ஆகிய நாம் உரத்துச் சொல்லத் தயங்கமாட்டோம்.

அத்தோடு இவ்விடயம் தொடர்பாக என்னோடு பேசியவர்கள் அனைவரும் இன்னொரு விடயத்தையும் சொன்னார்கள். முன்னர் வேறு ஓர் எழுத்தாளரின் ஒரு சிறுகதை முதலில் ஒரு தொகுதியிலும், பின்னர் இன்னொரு தொகுதியிலும் இடம்பெற்றது. அதற்குச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட்டது தானே, ஏன் இதற்கு மட்டும் வழங்கப்படவில்லை என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொன்ன பதிலையே இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். முன்னர் யாரோ தவறு செய்தார்கள் என்பதற்காக, நாமும் அதே தவறை மீண்டும் செய்யவேண்டுமா? அப்படிச் செய்தால், அது எதிர்காலத்துக்கு ஒரு தவறான முன்னுதாரணமாக விளங்கும் அல்லவா?

பிறர் இது தொடர்பாக என்னிடம் கேட்ட இன்னொரு கேள்வி. இந்தியாவில் அந்தச் சிறுகதைத் தொகுதிக்குப் பெருந்தொகைப் பணப்பரிசிலும், கௌரவமும் கிடைத்ததே என்பது. ஆம். இலங்கை எழுத்தாளர் ஒருவருக்குக் கிடைத்த அத்தகைய கௌரவத்தைப் பாராட்டவேண்டும். ஆனால், இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுத் தேர்வுக்காக நூல்களை அனுப்பும்போது, யாராக இருந்தாலும் நேர்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

என்னிடம் விடுக்கப்பட்ட பிறிதொரு கேள்வி. இலங்கை எழுத்தாளர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கக்கூடியதாக, எதற்காக வெளிநாட்டில் வசிக்கும் இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிசு வழங்கவேண்டும் என்பது. அதைத் தீர்மானிக்க வேண்டியவர்கள் கலாசார அமைச்சின் தமிழ்க் குழு உறுப்பினர்கள். நடுவர்களைப் பொறுத்த வரை, தமக்கு வழங்கப்பட்ட நூல்களினது தரத்தின் அடிப்படையில் முடிவுகளைச் சமர்ப்பிப்பார்கள். இந்த விடயத்தில் நடுவர் களைக் குறை கூறுவது முறையல்ல.

நான் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, இது சொல்லக்கூடாத ரகசியம். ஆனால், சிலர் சொல்லவைத்துவிட்டார்கள். கலை இலக்கியத் துறைகளிலும் நேர்மை மிக அவசியமானது. இவ்வாண்டு இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத் தமிழ்ச் சிறுகதை நடுவர்கள் யாரும் நேர்மை தவறி நடக்கவில்லை.

நான்கு ஆளுமைகள்

வழமை போல மலையகக் கலாசாரச் சங்கம், திரைவானில் ஒளிர்ந்த நான்கு நட்சத்திரங்களை

நினைவுகூர்ந்தது. சிவாஜிகணேசன், ரி. எம். செளந்தரராஜன், நாகேஷ், ருக்மணிதேவி ஆகியோர் நினைவுகூரப்பட்டனர். முன்னாள் மத்திய மாகாணசபை உறுப்பினர் சோ. ஸ்ரீதரன் நிகழ்ச்சியின் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார்.

நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசன் நடப்பின் சிகரம். அவரது இயற்பெயர் கணேசமுர்த்தி. உலகின் சிறந்த நடிகர்களில் ஒருவர், அவர். அவரது முகபாவனைகளும், உடல்மொழிகளும் இந்தியாவின் எந்த நடிகருக்கும் கிட்டாதவை. எத்தகைய நடப்பை வழங்கவேண்டுமாயினும், அதன் உச்சத்துக்கே சென்றுவிடுவது அவர் வழக்கம். சிவாஜி என்ற மாபெரும் நடிகருக் காகவே குரல் கொடுக்கப் பிறந்தவர் போன்று விளங்கியவர் செளந்தரராஜன். கம்பீரமும், இனிமையும், பாத்திரங்களுக்கு ஏற்ற குரல் வளமும் கொண்ட ஓர் உன்னத கலைஞர், அவர். தமிழ்த் திரையுலகில் உடல்மொழியைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திய இரு நகைச்சுவை நடிகர்கள் சந்திரபாபுவும், நாகேசும் ஆவர். அவர்களில் நாகேஷ் தனித்துவம் வாய்ந்தவர். இலங்கைத் தமிழ் நடிகை ருக்மணிதேவி, சிங்களத் திரைவானில் ஒளிவீசிய ஒரு தாரகை. சில இலங்கைத் தமிழ்ப்படங்களிலும் அவர் தமது நடப்புத்திறனை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பன்முகத் திறமையாளர்

அண்மையில் இலங்கையில் நடந்த இன்னொரு இனிய நிகழ்ச்சி, எழுத்தாளர் மொழிவாணனின் பொன்விழா ஆகும், மருதானை டவர் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இவ்விழா, சிவாஜி சாயிட் மௌலானா முன்னிலையில் தினகரன் ஆசிரியர் செந்தில் வேலவர் தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரபா கணேசன் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார். நான் வாழ்த்துரை வழங்கினேன். பலர் அவரது பன்முக ஆற்றல்களையும் சிறப்பித்துப் பேசினர். கண்ணுக்கு விருந்தாகக் கலைநிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன.

மொழிவாணன் பன்முக ஆற்றல் வாய்ந்தவர். கவிதை, சிறுகதை, துப்பறியும் நாவல், நாடகம், எண்சோதிடம், வாஸ்து சாஸ்திரம் முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபாடு காட்டி வருபவர். குறிப்பாக, இலங்கையில் துப்பறியும் நாவல் துறையில் அவர் ஒரு தனிக்காட்டு ராஜாவாக விளங்குகிறார். அவர் இன்றுபோல் என்றும் வாழ்க!

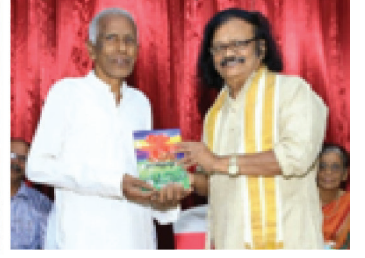

சம காலக் கீய கலை இலக்கிய சுழுவர்கள்

வெந்து தணிந்தது - நாடக நூல் வெளியீடு

ஊவாவெலிச பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் மா.ரூபவதனனின் வெந்து தணிந்தது - நாடக நூல் வெளியீட்டுவிழா அண்மையில் இணுவில் அறிவாலயத்தில் பேராதனைப்பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை முன்னாள் தலைவர் பேராசிரியர் மகேஸ்வரன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. முதன்மைவிருந்தினராக யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கன் கலந்து கொண்டு நூலாசிரியரை கௌரவித்து, நூலை வெளியிட்டுவைத்தார்.எழுத்தாளர் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் முதல் பிரதியினை பெற்றுக்கொண்டார்.தமிழறிஞர் பண்டிதர் கடம்பேஸ்வரன் சிறப்பு பிரதியினைப்பெற்று கௌரவித்தார்.

ஜேர்மனியில் சாதனையாளர் விருது பெற்ற நால்வர்

ஜேர்மனி நாட்டில் வசித்துக் கொண்டிருக்கும் திரு. ஏலையா க.முருகதாசன்,திரு.சுப்பிரமணியம் பாக்கியநாதன், திருமதி. கீத்தாராணி பரமானந்தம், திரு.பொன்.சிர்ஜீவகன் ஆகியோருக்கு கடந்த 19.09.23 அன்று ஜேர்மனி எழுத்தாளர் சங்கம் சாதனையாளர் விருதளித்துக் கௌரவித்திருந்தது.

திரு.ஏலையா க.முருகதாசன் அவர்கள், அவரின் ஊரான அம்பனை தெல்லிப்பழையில் 1968களில் அம்பனைக் கலைப்பெருமன்றத்தின் ஊடாக ஆரம்பித்த நாடகத்துறை மற்றும் எழுத்துத்துறை தொட்டு, ஜேர்மனியில் ஏலையா என்ற பெயரில் சஞ்சிகை நடத்தியமை,நாடகங்களைத் தயாரித்தமை, குறும்படம் தொடர்நாடகம்,முழுநீளத் திரைப்படத்தில் நடித்தமை,தொடர்ந்து இணையத்தளங்கள்,பத்திரிகை,சஞ்சிகைகளில் எழுதிக் கொண்டிருப்பதுடன் பன்னாட்டுப் புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் தலைவராக 12 ஆண்டுகள் இருந்தமை என 55 ஆண்டு கால கலை இலக்கிய சேவையை கௌரவிக்கும் முகமாக இவர் சாதனையாளர் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

வெளிவாரி முதுநிலைப் பட்டதாரியும், யாழ் பல்கலைக்கழக கலைப் பட்டதாரியுமான திரு. சுப்பிரமணியம் பாக்கியநாதன் அவர்கள் ஜேர்மனியில் கலைவிளக்கு என்ற சஞ்சிகையை பலவாண்டுகளாக நடத்தியவரும், கலைவிளக்கு வீடியோ சஞ்சிகையை வெளியிட்டவரும் 25 தலைப்புகளில் பல்வேறு நூல்களை வெளியிட்டவரும் ஜேர்மனியிலிருந்து வெளிவருகின்ற தமிழ் ரைம்ஸ் சஞ்சிகையின் உதவி ஆசிரியருமான இவருக்கு 40 வருடங்களுக்கு மேலான கலை இலக்கியச் செயல்பாடுகளை கௌரவிக்குமுகமாக சாதனையாளர் விருதளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

தமிழாலயத்தின் தமிழாலய ஆசிரியையாக இருந்தவரும் கவிஞரும் இரு கவிதை நூல்களை வெளியிட்டவரும் ஞானம் சஞ்சிகைக்கு அவ்வப்போது தனது கவிதைகளை எழுதுபவரும், வீணை வித்துவானுமாகிய திருமதி. கீத்தாராணி பரமானந்தன் அர்களின் கலை இலக்கியச் செயல்பாடுகளை கௌரவிக்குமுகமாக இவருக்கு சாதனையாளர் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

ஜேர்மன் தமிழ்க் கல்விச் சேவையின் தலைவராக நீண்ட ஆண்டுகளாகத் தொண்டாற்றி வருபவரும், வள்ளுவர் பாடசாலையின் பொறுப்பாளரும், எழுத்தாளரும், ஜேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தற்போதைய தலைவருமாகிய திரு. பொ. சிறீஜீவகன் அவர்களுடைய 35 வருடங்களுக்கு மேலான மொழிசார் செயல்பாடுகளை கௌரவிக்குமுகமாக இவருக்கு சாதனையாளர் விருதளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

பலஸ்தீன குழந்தைகள்

போரிலே அநாதைகளாக்கப்பட்ட பலஸ்தீன குழந்தைகளை என்னிடம் தந்து விடுங்கள்...

கண்கள் கண்ணீர் சொரிய மறுக்கின்றன உடல் பனியிலே உறைந்தது போல உணர்கிறேன் நெஞ்சு நிறைய விம்மல்களை சுமந்தபடி வீழ்ந்து போகிறேன்

அளவுக்கதமாக ஆசைப்படும் மனிதர்களின் தேசத்தில், போரிலே காயப்பட்ட குழந்தைகளை அள்ளி எடுக்க மனம் ஏங்குகிறது

மனிதர்களோடு வாழப்பிடிப்பில்லாமல் மிருகங்களின் அரவணைப்போடும் பறவைகளின் ஒலிகளோடும் மரங்கள் தரும் கனிகளோடும் வாழ்ந்து விடுவேன் எனும் நம்பிக்கையுடன் பலஸ்தீன குழந்தைகளை என்னிடம் தந்துவிடுங்கள்

சமரபாகு சீனா உதயகுமார்
வல்லெட்டித்துறை

வாசகர் பேசுகிறார்

ஓக்டோபர் 2023 ஞானம் சஞ்சிகை எனது கைக்கு கிடைத்த பின்னர்தான் செப்டம்பர் 2023 ஞானம் சஞ்சிகையை தட்டிப்பார்க்கும் கால அவகாசம் எனக்கு கிடைத்தது.

பொ.கருணாகரமூர்த்தி அவர்களின் 'அப்பாவின் நிமித்தம்' என்ற சிறுகதை என்னை ஒரே தூக்காக தூக்கிச்சென்று ஆறுதலாப்தங்களுக்கு முன்னர் நான் க.பொ.த உயர்தரம் ஸ்ரீ சோமஸ்கந்தா கல்லூரியில் கற்ற காலத்தில் இறக்கி வைத்தது!

இப்போது எனக்கு எழுபத்தியாறு வயது. ஆனாலும் மனோகரன் மாஸ்ரரை நான் மட்டுமல்ல அவரிடம் கல்வி கற்ற எவரும் மறக்க முடியாது! மாஸ்டர் என்ற சொல்லுடன் அதிகம் ஓட்டிக்கொண்ட பெயர் மனோகரன் ஆசிரியருடையதுதான். இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று சொல்வதென்றால் ' மட்டுவில் மனோகரன் மாஸ்டர்' என்றால் தமிழ் கல்விமான்கள் அனைவருமே அறிவர்.

1963இல் நான் க.பொ.த சாதாரணதரத்தில் சித்தி பெற்று 1964இல் அச்சுவேலி கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் (இப்போது மத்திய கல்லூரி) உயர்தரத்தில் இணைந்து கொண்டபோது கலைப்பிரிவில் எனக்கு ஒரு பாடம் குறைந்தது, அதை ஈடுசெய்ய நான் தெரிவுசெய்த பாடம் 'அளவையியல்'. தர்க்க சாஸ்திரம் என்பதும் அதுவே. புதிதாக அறிமுகமான ஒரு பாடமாகையால் ஆங்கில மொழியில் Logic படித்த ஆசிரியர்களுக்கு அதனை தமிழில் எங்களுக்கு புகட்ட முடியவில்லை. இரண்டாம் வருடத்திற்கும் வந்துவிட்டேன். இப்படியே போனால் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு ஒரு பாடம் இல்லாமல் போய்விடும்.

இந்நிலையில் தான் புத்தூர் ஸ்ரீ சோமஸ்கந்தா கல்லூரியில் மட்டுவில் மனோகரன் மாஸ்டர் தத்துவம், தர்க்கம், ஆங்கில இலக்கியங்களை முதன்மைப்பாடங்களாக கற்ற அவர் அளவையியல் பாடத்தின் தமிழ் கலைச் சொற்களை தெரிந்து கொண்டு அதனை உயர்தரத்திற்கு ஒரு பாடமாக மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கின்றார் என்ற செய்தி எனக்கு எட்டியது.

'அப்பாவின் நிமித்தம்' ஒரு சிறுகதை அல்ல அது ஒரு மகானின் சரித்திரம்! அதனை படைப்பாளி பொ.கருணாகரமூர்த்தி எனக்கு குறைந்தது மூன்று வருடங்கள் அக்கல்லூரியில் கீழ் வகுப்பில் கற்றிருப்பார் என்று நினைக்கின்றேன். அவர் நினைவு கூர்ந்த பல விடயங்கள் எனது மனத்திரையில் இன்றும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது.

நான் ஸ்ரீ சோமஸ்கந்தா கல்லூரியில் உயர்தரம் இரண்டாம் ஆண்டில் இணைந்த போது மனோகரன் மாஸ்டர் என்னில் கூடிய கவனம் எடுத்தார். என்னை உறுப்பார்த்தபடியே பாடத்தை கற்பிப்பார். முதலாம் ஆண்டு சிலபஸ்ஸையும் எனக்காக பூர்த்தி செய்தார்.

ஆச்சரியம் என்னவென்றால் நான் அளவையியல் பரீட்சை எழுதியபோது அவர் கற்பித்த கலைச்சொற்களே நிறைய வினாத்தாளில் வந்தன.

அளவையியலை ஒரு பாடமாக உள்ளடக்கி முதன் முதலாக பல்கலைக்கழகத்திற்குள் நுழைந்த மாணவன் நானாகவே இருக்கவேண்டும்!.

ஞானம் 'வாசகர் பேசுகிறார்' பக்கத்தில் பிரசுரமாக வேண்டி இருப்பதால் சிக்கனம் கருதி சுருங்க உரைத்துள்ளேன்.

கலாநாயகன். வீ.என்.சந்திரகாந்த்

சென்ற இதழில் வெளிவந்த, அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்த சிறுகதைப் போட்டி 2023 இல் பரிசு பெற்ற 'விநாயகர் சதுர்த்தி' என்ற சிறுகதை என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. கதையின் கரு மற்றும் மொழிநடை யாவும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. எழுத்தாளர் திருமதி பாலரஞ்சனி ஜெயபாலுக்கு எனது பாராட்டுகள். அவர் தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகையில் எழுதவேண்டும்

இரா. ஐ. இராமன், கண்டி

வேளம் நாணயங்கள்

11

ஞா.பா.

இத்தொடரின் 280^{ஆம்} இதழிலே VOC கம்பன், 1700களில் வெளியீட்டு இலங்கையில் பயன்பாட்டில்ருந்த VOC நாணயங்களையும் கொழும்பு பிரதேசத்துக்குரிய நாணயத்தையும் கண்டுகொண்டோம். தொடர்ந்து கால், தருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பிரதேசங்களுக்கு வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் இன்றைய காலகட்டத்தில் அபூர்வமாகவே கடைக்கப்பெறுகின்றன என்பதையும் குறிப்பிட்டோம். இந்த அரிதான நாணயங்களை நாம் சற்று விவரமாக நோக்கவேண்டிய தேவையுள்ளது.

(29) இலங்கைக்குரிய VOC நாணயங்கள் - 1 Stuver தருகோணமலை நாணயம்

ஒல்லாந்து கம்பன்யால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள், எவ்வாறு ஒல்லாந்து நாட்டு மாநிலங்களைக் குறித்து நின்றனவோ அதே போன்று இலங்கையிலே கொழும்பைக் குறிக்க C எழுத்தையும், காலையைக் குறிக்க G எழுத்தையும், தருகோணமலையைக் குறிக்க T எழுத்தையும், யாழ்ப்பாணத்தைக் குறிக்க I எழுத்தையும் பயன்படுத்த நாணயங்களை வெளியிட்டார்கள்.

ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட திருகோணமலை பிரதேசத்துக்கான 1 - STUVER நாணயம். இதிலே VOC சின்னத்துக்கு மேலே திருகோணமலையைக் குறிக்கும் T (Trinco) என்ற எழுத்தைக் காணலாம்.

ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட கொழும்பு பிரதேசத்துக்கான 1 - STUVER நாணயம். இதிலே VOC சின்னத்துக்கு மேலே கொழும்பைக் குறிக்கும் C (Colombo) என்ற எழுத்தைக் காணலாம். ஞானம் சஞ்சிகை 280^{ஆம்} இதழைக் காண்க.

(30) இலங்கைக்குரிய VOC நாணயங்கள் - கால் நாணயம்

இங்கு காட்டப்பட்ட தருகோணமலை மற்றும் கொழும்பு நாணயங்களில் இருந்து கால் மற்றும் யாழ்ப்பாண நாணயங்கள் வேறுபடுவதை நாம் தற்பொழுது நுணுக்கி கவனிப்போம்.

ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட காலிபிரதேசத்துக்கான 1 - STUVER நாணயம். இதிலே VOC சின்னத்துக்கு மேலே காலியைக் குறிக்கும் G (Galle) என்ற எழுத்தைக் காணலாம்.

காலி நாணயங்களின் மறுபுறம். இடது 1 - STUVER நாணயம். இதன் நிறை 14.53 கிராம். வலது - 2 - STUVER நாணயம். இதன் நிறை 29.00 கிராம்.

கால் நாணயங்களிலே தருகோணமலை மற்றும் கொழும்பு நாணயங்களில் காணப்படாத அத்தகையபடியான சில எழுத்துகளைக் காணமுடிகிறது. இந்த எழுத்துகளைத் தம்மு் மொழி எழுத்துகளாக சில ஆய்வாளர்கள் முடிவுசெய்துள்ளனர்.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் ஒல்லாந்தர் தமிழ் மொழியில் வெளியிட்ட நாணயங்கள்

"இலங்கைத் தமிழர் ஒரு சுருக்க வரலாறு" நூலிலே காலி நாணயங்களிலே தமிழ் எழுத்துக்கள் உள்ளதான ஒரு குறிப்பைக் காணலாம் - பக்கம் 206

ஆராய்ந்து நோக்கினால், இவை அன்றைய காலகட்டத்திலே இலங்கையில் பயன்பாட்டிலே இருந்த சிங்கள மொழிக்கான இலக்கங்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம்.

இ:வ
இ:ல

'இஸ்டுவியர்' 'ஒன்று' மற்றும் 'இரண்டு' ஆகியனவற்றைக் குறிக்க சிங்கள எழுத்தான 'இ'யை முதலாவதாகவும் தொடர்ந்து அன்றைய சிங்கள '1' மற்றும் '2' இலக்கங்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

(குறிப்பு : இக்கட்டுரையில் காட்டப்பட்ட நாணயங்கள் யாவும் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பிலிருந்து)

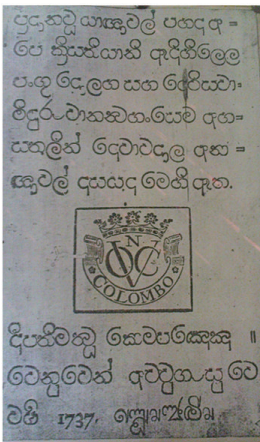
பண்டைய தமிழ் மொழி இலக்கங்களைப் போன்று சீங்கள மொழிக்கும் அக்காலத்திலே இலக்கங்கள் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளன என்பது பலரும் அறியாத வட்டயம். பண்டைய சீங்கள இலக்கங்கள் இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளன.

1: ல	2: ள	3: ள	4: ளு	5: ளு
6: ளு	7: ளு	8: ளு	9: ளு	10: ளு
20: ளு	30: ளு	40: ளு	50: ளு	60: ளு
70: ளு	80: ளு	90: ளு	100: ளு	1000: ளு

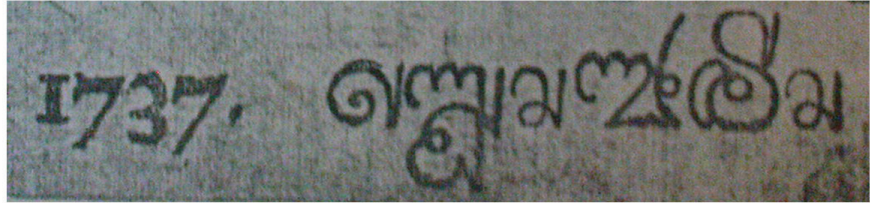

தற்போது (2023) கொழும்பு நூதனசாலையிலுள்ள ஸ்ரீ விக்ரமராஜசிங்கன் பயன் படுத்திய கடிகாரமானது இந்த பண்டைய இலக்கங்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கடிகாரத்தை நூதனசாலையிலே அரசனின் சிங்காசனத்துக்கு அருகிலே காணலாம்.

Mendis Gunasekara அவர்களின் 'A Comprehensive Grammar of the Sinhalese Language' நூலிலே விபரங்களைக் காண்க.

இலங்கையிலே 1737^{ஆம்} ஆண்டு முதன்முதலாக சீங்கள புத்தகம் அச்சாகியபோது பண்டைய சீங்கள இலக்கங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை இங்கு காட்டிய சீங்கள இலக்கங்கள் பயன்பாட்டில் இருந்தமைக்கான ஆணத்தரமான ஆதாரமாக அமைக்கின்றது. ஆகவே இதனடிப்படையிலே கால் ப்ரதேசத் துக்குரிய நாணயங்களில் உள்ளவை சீங்கள இலக்கங்கள்தான் என்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

இலங்கையில் முதன்முதலாக அச்சுவாகனம் ஏறிய நூலினுடைய பிரதி. இதன் முதல் பக்கத்திலே 1737 என்னும் இலக்கத்தை சிங்கள இலக்கத்தில் எழுதியுள்ளதைக் காண்க.

(31) இலங்கைக்குரிய VOC நாணயங்கள் - யாழ்ப்பாண நாணயம்

யாழ்ப்பாணத்து நாணயத்தைக் குறிக்க I என்ற எழுத்தை ஒல்லாந்தர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். ஐரோப்பிய மொழிகளிலே J என்கின்ற ஒலி பண்டைய காலத்திலே இல்லை. Y மற்றும் I ஆகிய ஒலிகளே J ஒலிக்கு அருகிலே அமைந்துள்ளன. இதனடிப்படையிலே Jaffna என்பதை Iaffna என்னும் அடிப்படையிலே I என்ற எழுத்தை யாழ்ப்பாணத்துக்கு பயன்படுத்தியுள்ளார்கள்.

ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட யாழ்ப்பாண பிரதேசத்துக் கான 2 - STUVER நாணயம். இதிலே VOC சின்னத்துக்கு மேலே யாழ்ப்பாணத்தைக் குறிக்கும் I (Iaffna) என்ற எழுத்தைக் காணலாம். 1783^{ஆம்} ஆண்டுக்குரிய இந்த நாணயத்தின் நிறை 26 கிராம். காலி நாணயத்தைப்போன்று இந்த நாணயத்திலும் சில எழுத்துக்கள் உள்ளதைக் கண்டுகொள்ளலாம். இந்த நாணயம் தற்காலத்திலே கிடைப்பது மிகமிக அரிதானதாகும்.

இதிலே இரண்டாவதாக அமைந்துள்ள 'பு' போன்ற அடையாளம் தமிழிலே 'பணம்' என்னும் பதத்தைக் குறிக்கிறது.

முதலாவதாக அமைந்துள்ள எழுத்து 'அரை' என்பதைக் குறிக்கும். அதாவது 2 - STUVER என்பது 1/2 பணத்துக்குரிய பெறுமதமாக யாழ்ப்பாணத்திலே கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 'பு' என்னும் அடையாளம் தமிழிலே 'பணம்' என்பதைக்

அரை பணம்
2 - STUVER

குறிக்கும் என்பதற்கு ஆதாரமாக A Handbook of the Tamil Language என்னும் G.U.Pope அவர்களின் நூலைக் குறிப்பிடலாம் (ஆண்டு -1855, பக்கம் - 14). ஒல்லாந்தர்கள் தமிழர் பகுதியான யாழ்ப்பாண நாணயங்களில் தமிழ் எழுத்துக்களையும், சீங்களவர்கள் பகுதியான கால் ப்ரதேசத்துக்குரிய நாணயங்களில் சீங்கள எழுத்துக்களையும் பயன்படுத்தியமை வியக்கவைக்கிறது.

(32) அரை சதம்

தமிழ் இலக்கங்களுடன் பரிச்சயம் உள்ளவர்களுக்கு கணக்கத்காரம் என்னும் நூலைத் தொந்தருக்கும். மூக்கன்மேலே வரல்கவக்கும் அளவுக்கு பின்ன இலக்கங்கள் தொடங்க கோடிகள் வரை இலக்கங்களுக்கு பெயரும் அவற்றுக்கான குறியீடுகளையும் இந்நூல்களே காட்டியிருப்பார்கள். இதன்படி முன்னர் குறியீட்ட 'அரை' என்பதற்கு பழையகாலத்து 'லை' 'னை' எழுதப் பயன்படும் கொம்புபோன்ற ௨ அமைப்பையே பயன்படுத்தியுள்ளனர். அவ்வாறுருக்க முன்னர் குறியீட்ட ௫ என்பது எவ்வாறு 'அரை' என்பதாகும்? என்று வணா எழுப்புகிறது. இதற்கு ஆதாரமாக இலங்கையிலே ஆங்கிலேயர்கள் காலத்திலே வெளியிட்ட அரை சத நாணயங்களைத் துணை கொள்ளலாம். அதாவது இலங்கைத் தமிழர் மத்தியிலே இந்தக் குறியீடு (௫) 'அரை' இலக்கத்தைக் குறிக்க சென்ற நூற்றாண்டுவரை பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது.

வ கால்
உ அரை
ஊ முக்கால் (சத)
க ஒன்று (முழு எண்)

1958^{ஆம்} ஆண்டு அச்சேறிய கணக்கதிகார நூலிலே கால், அரை, முக்கால், முழு எண், ஆகியவற்றுக்கான குறியீடுகள்.

1937^{ஆம்} ஆண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சியிலே இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட அரை சதம். இதிலே 1783^{ஆம்} ஆண்டு ஒல்லாந்தர் வெளியிட்ட அதே குறியீட்டைக் காணலாம்.

விக்டோரியா ராணி
1901 - அரை சதம்

எட்வேர்ட் - 2 மன்னன்
1906 - அரை சதம்

ஜோர்ஜ் - 5 மன்னன்
1927 - அரை சதம்

ஜோர்ஜ் - 6 மன்னன்
1937 - அரை சதம்

ஆங்கிலேயர்களால் வெளியிடப்பட்ட 4 வகையான 'அரை சத' நாணயங்கள் எமக்குக் கடைக்கப்பெறுகின்றன. சிலோன் என்னும் பெயரையும், பனை மரத்தையும் இந்த நாணயங்களில் கண்டுகொள்ளலாம். இவற்றிலே அரை பின்னத்துக்குரிய தமிழ் குறியீடு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளபோதும் சீங்களத்திலே 1/2 என்றே உள்ளது. இதற்கு சீங்களத்தல் பின்ன இலக்கங்களுக்கு குறியீடுகள் இல்லாமை அல்லது சீங்கள இலக்கங்கள் பயன்பாட்டில் அருகியமை காரணமாக அமையலாம்.

